

SEANCE DU JEUDI 25 AVRIL 1991
VERGADERING VAN DONDERDAG 25 APRIL 1991ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 2033.

COMMUNICATIONS:

Page 2033.

1. Cour d'arbitrage.
2. Conseil consultatif interparlementaire de Benelux.

PETITIONS:

Page 2033.

INTERPELLATION (Demande):

Page 2034.

M. De Belder au ministre des Affaires étrangères sur « l'interprétation exacte des interventions humanitaires prévues par la résolution n° 688 du Conseil de sécurité des Nations Unies ».

PROPOSITIONS (Prise en considération):

Pages 2034 et 2056.

M. Arts. — Proposition de déclaration de révision des articles 99 et 105 de la Constitution.

M. Kuijpers. — Proposition de résolution concernant le droit à l'existence pour les Kurdes de Turquie, d'Iran, d'Irak, de Syrie et d'Union soviétique.

QUESTION ORALE DE M. ERDMAN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR « DES CYCLISTES SUR LA ROUTE »:

Orateurs: M. Erdman, M. Dehaene, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Réformes institutionnelles, p. 2034.

Ann. parl. Sénat de Belgique — Session ordinaire 1990-1991
Parlem. Hand. Belgische Senaat — Gewone zitting 1990-1991

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 2033.

MEDEDELINGEN:

Bladzijde 2033.

1. Arbitragehof.
2. Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad.

VERZOEKSCHRIFTEN:

Bladzijde 2033.

INTERPELLATIE (Verzoek):

Bladzijde 2034.

De heer De Belder tot de minister van Buitenlandse Zaken over « de juiste interpretatie van de humanitaire interventie voorzien door resolutie nr. 688 van de VN-Veiligheidsraad ».

VOORSTELLEN (Inoverwegingneming):

Bladzijden 2034 en 2056.

De heer Arts. — Voorstel van verklaring tot herziening van de artikelen 99 en 105 van de Grondwet.

De heer Kuijpers. — Voorstel van resolutie aangaande het bestaansrecht van de Koerden in Turkije, Iran, Irak, Syrië en de Sovjetunie.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER ERDMAN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER « FIETSERS OP DE RIJBAAN »:

Spreekers: de heer Erdman, de heer Dehaene, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen, blz. 2034.

QUESTION ORALE DE M. DIDDEN AU MINISTRE DE LA DEFENSE NATIONALE SUR « LA RESILIATION DE BAUX A LOYER EN BELGIQUE, PAR SUITE DU RETOUR DE NOS MILITAIRES D'ALLEMAGNE » :

Orateurs: M. Didden, M. Deworme, secrétaire d'Etat à l'Energie, p. 2035.

QUESTION ORALE DE M. DIDDEN AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENERGIE SUR « L'ATTITUDE BELGE CONCERNANT LE MARCHÉ UNIQUE EUROPEEN MIS EN PERSPECTIVE POUR L'ELECTRICITE ET LE GAZ » :

Orateurs: M. Didden, M. Deworme, secrétaire d'Etat à l'Energie, p. 2035.

QUESTION ORALE DE M. CAPOEN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES CLASSES MOYENNES SUR « LA PRISON D'YPRES » :

Orateurs: M. Capoen, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Classes moyennes, p. 2036.

QUESTION ORALE DE M. DE SENY AU MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA MODERNISATION DES SERVICES PUBLICS, ET DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES NATIONALES SUR « LA DEFICIENCE GRAVE DES INTERVENTIONS DE LA GENDARMERIE A PROPOS DE L'ORGANISATION ILLICITE DE COMBATS DE COQS DANS LE SUD DE LA PROVINCE DE LIMBOURG » :

Orateurs: M. de Seny, M. Tobback, ministre de l'Intérieur, de la Modernisation des Services publics, et des Institutions scientifiques et culturelles nationales, p. 2037.

QUESTION ORALE DE M. DE SENY AU SECRETAIRE D'ETAT AUX AFFAIRES EUROPEENNES ET A L'AGRICULTURE SUR « L'OCTROI D'UNE AIDE AUX FRUITICULTEURS APRES LES RECENTS DEGATS CAUSES PAR LE GEL » :

QUESTION ORALE DE M. KUIJPERS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES ET DU PLAN, AU MINISTRE DES FINANCES ET AU SECRETAIRE D'ETAT AUX AFFAIRES EUROPEENNES ET A L'AGRICULTURE SUR « L'OCTROI D'UNE AIDE AUX FRUITICULTEURS APRES LES RECENTS DEGATS CAUSES PAR LE GEL » :

Orateurs: M. de Seny, M. Kuijpers, M. De Keersmaecker, secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture, p. 2038.

QUESTION ORALE DE M. PATAER AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LES TAUX ACTUEL ET FUTUR DE LA TVA SUR LA VENTE DE JOURNAUX » :

Orateurs: M. Pataer, M. Maystadt, ministre des Finances, p. 2039.

QUESTION ORALE DE M. TAMINIAUX AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR « L'ATTRIBUTION AUX COMMUNAUTES ET A L'INAMI DE LA DETTE DE L'ETAT EN VERS LE FONDS NATIONAL DE RECLASSEMENT SOCIAL DES HANDICAPES » :

Orateurs: M. Taminiaux, M. Van den Brande, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 2040.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DIDDEN AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER « DE OPZEGGING VAN HUUROVEREENKOMSTEN IN BELGIE TEN GEVOLGE VAN DE TERUGKEER VAN ONZE MILITAIREN UIT DUITSLAND » :

Sprekers: de heer Didden, de heer Deworme, staatssecretaris voor Energie, blz. 2035.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DIDDEN AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR ENERGIE OVER « DE BELGISCHE HOUDING BETREFFENDE DE VOOROPGESTELDE EUROPESE EENHEIDSMARKT INZAKE ELEKTRICITEIT EN GAS » :

Sprekers: de heer Didden, de heer Deworme, staatssecretaris voor Energie, blz. 2035.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CAPOEN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN MIDDENSTAND OVER « DE GEVANGENIS TE IEPER » :

Sprekers: de heer Capoen, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Middenstand, blz. 2036.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE SENY AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, VAN DE MODERNISERING VAN DE OPENBARE DIENSTEN, EN VAN DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN OVER « HET ERNSTIG IN GEBREKE BLIJVEN VAN DE RIJKSWACHT BIJ HET OPTREDEN TEGEN DE ONWETTIGE ORGANISATIE VAN HANENGEVECHTEN IN HET ZUIDEN VAN DE PROVINCIE LIMBURG » :

Sprekers: de heer de Seny, de heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken, van de Modernisering van de Openbare Diensten, en van de Nationale Wetenschappelijke en Culturele Instellingen, blz. 2037.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE SENY AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR EUROPESE ZAKEN EN LANDBOUW OVER « DE HULPVERLENING AAN DE FRUITTELMERS INGEVOLGE DE RECENTE VORSTSCHADE » :

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER KUIJPERS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN EN HET PLAN, AAN DE MINISTER VAN FINANCIEN EN AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR EUROPESE ZAKEN EN LANDBOUW OVER « DE HULPVERLENING AAN DE FRUITTELMERS INGEVOLGE DE RECENTE VORSTSCHADE » :

Sprekers: de heren de Seny, Kuijpers, de heer De Keersmaecker, staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, blz. 2038.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PATAER AAN DE MINISTER VAN FINANCIEN OVER « HET HUIDIGE EN TOEKOMSTIGE BTW-TARIEF OP DE VERKOOP VAN DAGBLADEN » :

Sprekers: de heer Pataer, de heer Maystadt, minister van Financien, blz. 2039.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER TAMINIAUX AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER « DE TOEWIJZING AAN DE GEMEENSCHAPPEN EN AAN HET RIZIV VAN DE BEDRAGEN DIE DE STAAT VERSCHULDIGD IS AAN HET RIJKSFONDS VOOR DE SOCIALE RECLASSERING VAN DE MINDERVALIDEN » :

Sprekers: de heer Taminiaux, de heer Van den Brande, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 2040.

QUESTION ORALE DE MME AELVOET AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « LA LEVEE DES SANCTIONS DE LA COMMUNAUTE EUROPEENNE A L'ENCONTRE DE L'AFRIQUE DU SUD » :

Orateurs : Mme Aelvoet, M. Eyskens, ministre des Affaires étrangères, p. 2040.

QUESTION ORALE DE MME DELRUELLE-GHOBERT AU MINISTRE DE LA COOPERATION AU DEVELOPPEMENT SUR « LES AGENTS PRIORITAIRES EN INSTANCE DE REAFFECTATION DANS LE SECTEUR DE LA COOPERATION » :

Orateurs : Mme Delruelle-Ghobert, M. A. Geens, ministre de la Coopération au Développement, p. 2041.

QUESTION ORALE DE M. MATHOT AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES SUR « LE FINANCEMENT DU FONCTIONNEMENT DES MAISONS DE REPOS ET DE SOINS » :

Orateurs : M. Mathot, M. Deworme, secrétaire d'Etat à l'Energie, p. 2042.

PROJET DE LOI (Discussion) :

Projet de loi relatif à la contribution de la Belgique à la neuvième reconstitution des ressources de l'Association internationale de développement.

Discussion générale: *Orateurs* : M. Didden, rapporteur, p. 2043.

Discussion et vote de l'article unique, p. 2043.

ORDRE DES TRAVAUX :

Page 2043.

PROPOSITION DE LOI (Vote réservé) :

Proposition de loi relative à la motivation formelle des actes administratifs, p. 2044.

Orateur : M. le Président, p. 2044.

PROPOSITION ET PROJETS DE LOI (Votes) :

Proposition de loi relative à la motivation formelle des actes administratifs, p. 2044.

Projet de loi portant approbation de la Convention pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel, faite à Strasbourg le 28 janvier 1981, p. 2045.

Justification de vote: *Orateur* : M. Vaes, p. 2045.

Projet de loi portant approbation de la Convention européenne pour la prévention de la torture et des peines ou traitements inhumains ou dégradants, et de l'annexe, faites à Strasbourg le 26 novembre 1987, p. 2045.

Projet de loi portant approbation des amendements à la Convention signée à Paris le 22 novembre 1928 concernant les expositions internationales, adoptés le 31 mai 1988, p. 2046.

Projet de loi portant approbation du protocole additionnel n° 4 à la Convention révisée pour la navigation du Rhin, signé à Strasbourg le 25 avril 1989, p. 2046.

Projet de loi portant approbation de la Convention portant création d'un réseau international pour l'amélioration de la production de la banane et de la banane plantain, faite à Paris le 27 octobre 1988, p. 2046.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW AELVOET AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE OPHEFFING VAN DE EG-SANCTIES TEGEN ZUID-AFRIKA » :

Sprekers : mevrouw Aelvoet, de heer Eyskens, minister van Buitenlandse Zaken, blz. 2040.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW DELRUELLE-GHOBERT AAN DE MINISTER VAN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING OVER « DE PERSONEELSLEDEN DIE VOORRANG GENIETEN BIJ DE REAFFECTATIE IN DE SECTOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING » :

Sprekers : mevrouw Delruelle-Ghobert, de heer A. Geens, minister van Ontwikkelingssamenwerking, blz. 2041.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MATHOT AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER « DE FINANCIERING VAN DE WERKING VAN DE RUST- EN VERZORGINGSTEHUIZEN » :

Sprekers : de heer Mathot, de heer Deworme, staatssecretaris voor Energie, blz. 2042.

ONTWERP VAN WET (Beraadslaging) :

Ontwerp van wet betreffende de bijdrage van België tot de negende wedersamenstelling van de werkmiddelen van de Internationale Ontwikkelingsassociatie.

Algemene beraadslaging: *Spreker* : de heer Didden, rapporteur, blz. 2043.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 2043.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

Bladzijde 2043.

VOORSTEL VAN WET (Aangehouden stemming) :

Voorstel van wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, blz. 2044.

Spreker : de Voorzitter, blz. 2044.

VOORSTEL EN ONTWERPEN VAN WET (Stemmingen) :

Voorstel van wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, blz. 2044.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Verdrag tot bescherming van personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, opgemaakt te Straatsburg op 28 januari 1981, blz. 2045.

Stemverklaring: *Spreker* : de heer Vaes, blz. 2045.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Europees Verdrag ter voorkoming van foltering en onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, en van de bijlage, opgemaakt te Straatsburg op 26 november 1987, blz. 2046.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de wijzigingen aan het op 22 november 1928 te Parijs ondertekende Verdrag betreffende de internationale tentoonstellingen, aangenomen op 31 mei 1988, blz. 2046.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het aanvullend protocol nr. 4 bij de Herzene Rijnvaartakte, ondertekend te Straatsburg op 25 april 1989, blz. 2046.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst ter oprichting van een internationaal netwerk ter produktieverhoging van bananen en kookbananen, opgemaakt te Parijs op 27 oktober 1988, blz. 2046.

Projet de loi relatif à la contribution de la Belgique à la neuvième reconstitution des ressources de l'Association internationale de développement, p. 2046.

INTERPELLATIONS (Discussion):

Interpellation de M. Leclercq au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Réformes institutionnelles sur « l'adaptation du programme d'investissement de la SNCB relativement à la pose d'une troisième et d'une quatrième voie entre Bruges et Gand ».

Orateurs: M. Leclercq, M. Dehaene, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Réformes institutionnelles, p. 2047.

Interpellation de M. Cardoen au ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones sur « le malaise qui sévit au sein du personnel et de la clientèle de la Poste ».

Orateurs: MM. Cardoen, Desmedt, M. Colla, ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones, p. 2049.

Interpellation de M. de Clippele au ministre des Finances sur « la disparition de titres à la Caisse interprofessionnelle de dépôts et de virements de titres (CIK) pour plus de 325 millions pendant les cinq dernières années ».

Orateurs: M. de Clippele, M. Maystadt, ministre des Finances, p. 2053.

PROPOSITIONS (Dépôt):

Page 2056.

M. Duquesne. — Proposition de loi spéciale modifiant l'article 38, § 3, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions.

M. Verreycken. — Proposition de loi modifiant l'article 120 de la nouvelle loi communale en ce qu'elle tend à la création de conseils de quartier.

M. Valkeniers. — Proposition de loi créant la fédération péri-phérique de Dilbeek-Hal-Vilvorde.

PROPOSITION DE LOI (Renvoi):

Page 2056.

Renvoi à la commission de la Santé publique et de l'Environnement de la proposition de loi augmentant l'efficacité pénale des lois et décrets en matière de protection de l'environnement, de conservation de la nature et d'épuration des eaux usées, qui est actuellement pendante à la commission de la Justice.

Ontwerp van wet betreffende de bijdrage van België tot de negende wedersamenstelling van de werkmiddelen van de Internationale Ontwikkelingsassociatie, blz. 2046.

INTERPELLATIES (Bespreking):

Interpellatie van de heer Leclercq tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen over « de aanpassing van het investeringsprogramma van de NMBS voor de aanleg van een derde en een vierde spoorlijn tussen Brugge en Gent ».

Sprekers: de heer Leclercq, de heer Dehaene, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen, blz. 2047.

Interpellatie van de heer Cardoen tot de minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over « de malaise bij het personeel en de cliënteel van de Post ».

Sprekers: de heren Cardoen, Desmedt, de heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 2049.

Interpellatie van de heer de Clippele tot de minister van Financiën over « de verdwijning tijdens de voorbije vijf jaar van effecten voor een waarde van meer dan 325 miljoen bij de Interprofessionele Effectendeposito- en Girokas (CIK) ».

Sprekers: de heer de Clippele, de heer Maystadt, minister van Financiën, blz. 2053.

VOORSTELLEN (Indiening):

Bladzijde 2056.

De heer Duquesne. — Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van artikel 38, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

De heer Verreycken. — Voorstel van wet tot wijziging van het artikel 120 van de nieuwe gemeentewet strekkende tot het installeren van stadsdeelraden.

De heer Valkeniers. — Voorstel van wet tot oprichting van de randfederatie Dilbeek-Halle-Vilvorde.

VOORSTEL VAN WET (Verwijzing):

Bladzijde 2056.

Verwijzing naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu van het voorstel van wet tot verhoging van de strafrechtelijke doelmatigheid van de wetten en decreten inzake milieubescherming, natuurbehoud en zuivering van afvalwater, dat thans bij de commissie voor de Justitie aanhangig is.

PRESIDENCE DE M. SWAELEN, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 10 m.
De vergadering wordt geopend om 15 h 10 m.

CONGES — VERLOF

MM. De Wulf, Waltiel, pour d'autres devoirs; Eicher, en mission à l'étranger; Laverge, Suykerbuyk, Vandersmissen, pour devoirs professionnels, et Mouton, malade, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren De Wulf, Waltiel, wegens andere plichten; Eicher, met opdracht in het buitenland; Laverge, Suykerbuyk, Vandersmissen, wegens ambtsplichten, en Mouton, ziek.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

COMMUNICATIONS — MEDEDELINGEN

Cour d'arbitrage — Arbitragehof

M. le Président. — En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Sénat des décisions de renvoi concernant:

1° La question préjudicielle posée par la Cour de travail d'Anvers, par jugement du 3 avril 1991, en cause Vrancken Isabella contre l'ASBL Algemene Compensatiekas voor werknemers (numéro du rôle 280);

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Senaat van de verwijzingsbeslissingen betreffende:

1° De prejudiciële vraag, gesteld door het Arbeidshof te Antwerpen, bij vonnis van 3 april 1991, in zake Vrancken Isabella tegen de VZW Algemene Compensatiekas voor werknemers (rolnummer 280);

2° La question préjudicielle posée par le Tribunal de police de Bruxelles par jugement du 19 mars 1991 en cause du ministère public et de Van Houtte Alex, contre Fouyon Anne (numéro du rôle 276).

2° De prejudiciële vraag, gesteld door de Politie rechtbank van Brussel, bij vonnis van 19 maart 1991 in zake het openbaar ministerie en Van Houtte Alex, tegen Fouyon Anne (rolnummer 276).

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

Conseil consultatif interparlementaire de Benelux

Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad

M. le Président. — Par lettre du 18 mars 1991, le président du Conseil consultatif interparlementaire de Benelux transmet au Sénat un avis et deux recommandations.

Bij brief van 18 maart 1991, heeft de voorzitter van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad aan de Senaat overgezonden een advies en twee aanbevelingen.

— Renvoi à la commission des Relations extérieures.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

VERZOEKSCHRIFTEN — PETITIONS

De Voorzitter. — Bij verzoekschrift uit Ieper dringt de schepen van ontwikkelingssamenwerking aan op een parlementair debat ter voorbereiding van een Belgisch standpunt voor de UNO-conferentie over Afrika en op dringende maatregelen in de vorm van een Afrika-campagne inzake ontwikkelingshulp op korte en op lange termijn.

Par pétition établie à Ypres, l'échevin de la coopération au développement réclame l'organisation d'un débat parlementaire en vue de définir la position de la Belgique à la Conférence des Nations Unies sur l'Afrique et l'adoption d'urgence de mesures sous la forme d'une campagne africaine de l'aide au développement à court et à long terme.

Zelfde verzoekschriften in het kader van de campagne « Afrika sterft » van de 11.11.11-comités van talrijke andere Vlaamse gemeenten.

Mêmes pétitions dans le cadre de la campagne « l'Afrique meurt » des comités 11.11.11 de nombreuses autres communes flamandes.

— Verwezen naar de commissie voor de Ontwikkelings-samenwerking.

Renvoi à la commission de la Coopération au Développement.

Bij verzoekschrift uit Tervuren vraagt de gemeenteraad in zijn vergadering van 14 maart 1991 dat de gepaste wetgevende initiatieven zouden worden in behandeling genomen om een einde te stellen aan de blijvende sociale en menselijke gevolgen van de Tweede Wereldoorlog en zijn nasleep.

Par pétition établie à Tervuren, le conseil communal, en sa séance du 14 mars 1991, demande que les initiatives législatives appropriées soient prises en vue de mettre un terme aux conséquences sociales et humaines durables de la Deuxième Guerre mondiale et à ses séquelles.

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

INTERPELLATIE — INTERPELLATION

Verzoek — Demande

De Voorzitter. — De heer De Belder wenst de minister van Buitenlandse Zaken te interpellieren over « de juiste interpretatie van de humanitaire interventie voorzien door resolutie nr. 688 van de VN-Veiligheidsraad ».

M. De Belder désire interpellier le ministre des Affaires étrangères sur « l'interprétation exacte des interventions humanitaires prévues par la résolution n° 688 du Conseil de sécurité des Nations Unies ».

Deze interpellatie wordt op onze agenda van dinsdag 7 mei aanstaande ingeschreven.

Cette interpellation sera inscrite à notre ordre du jour du mardi 7 mai prochain.

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions.

U heeft de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen voorstellen met opgave van de commissies waarnaar het bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le bureau envisage de les renvoyer.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieve mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler, de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le bureau.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER ERDMAN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER « FIETTERS OP DE RIJBAAN »

QUESTION ORALE DE M. ERDMAN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR « DES CYCLISTES SUR LA ROUTE »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Erdman aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen over « fietsers op de rijbaan ».

Het woord is aan de heer Erdman.

De heer Erdman. — Mijnheer de Voorzitter, artikel 67, paragraaf 4, van de wegcode gewijzigd bij koninklijk besluit van 20 juli 1990, meer bepaald artikel 21, bepaalt welke signalisatieborden moeten aangeven dat fietsers en bromfietsers in twee richtingen mogen rijden op wegen die voor eenrichtingsverkeer gelden.

Geregeld wordt vastgesteld dat fietsers, wellicht ingevolge verkeerde voorlichting, menen dat zij in om het even welke straat met eenrichtingsverkeer tegen het verkeer in mogen rijden, zelfs als het bord M10 niet is aangebracht.

Kan de minister bevestigen dat het nodige wordt gedaan om ter zake voorlichting te verstrekken en dat hij de gemeentebesturen zal vragen dringend maatregelen te treffen om op hun grondgebied de signalisatie aan te passen?

Gelet op de mogelijke gevolgen van dergelijk gevaarlijk rijgedrag, zeker als de noodzakelijke verkeersborden niet zijn aangebracht en gelet op de daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheden, neem ik aan dat de minister wel zal bevestigen dat hij ter zake dringend het nodige zal doen.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Dehaene.

De heer Dehaene, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben er mij van bewust dat de aanpassingen die eind vorig jaar werden aangebracht aan sommige artikels van het verkeersreglement met betrekking tot fietsers via een groot-scheepse voorlichtingscampagne aan de weggebruikers en in dit geval ook aan de wegbeheerders moeten worden bekendgemaakt. Ten onrechte denken vele fietsers dat zij in-om het even welke straat met eenrichtingsverkeer tegen het verkeer in mogen rijden. Dat mag alleen als er verkeersborden zijn aangebracht die zulks toelaten.

Met het oog op de voorlichting werden door het Belgisch Instituut voor de verkeersveiligheid allerlei middelen ingezet zowel op organisatorisch als op financieel vlak.

Niet alleen de media hebben ruime belangstelling getoond voor deze aanpassingen aan het verkeersreglement, ook wij hebben ervoor gezorgd dat de maatregelen voor fietsers werden bekendgemaakt. Daartoe werden een aantal acties ondernomen die nog worden voortgezet. Ten behoeve van de wegbeheerders werd een gedetailleerde technische brochure over fietsuitrusting, -signalisatie en -infrastructuur ingevolge de nieuwe maatregelen uitgegeven. Deze brochure werd in meerdere exemplaren naar elke gemeente gestuurd op naam van de verantwoordelijke personen en diensten.

In de loop van de maand november werd bovendien nog een omzendbrief gestuurd naar alle gemeenten, die hen attent maakt op enkele belangrijke punten inzake signalisatie die op 1 januari 1991 gewijzigd werden.

In de loop van de maanden februari-maart werden provinciale voorlichtingsnamiddagen georganiseerd voor de gemeentebesturen, waar uitleg werd gegeven over de fietsmaatregelen en werd geantwoord op de gestelde vragen.

Ten behoeve van het publiek werd een brochure uitgegeven die via de gemeentebesturen en de verzekeringsagenten en -makelaars werd verspreid met een oplage van 500 000 exemplaren. Om de aandacht hierop te vestigen werden kleine affiches gemaakt en verscheen er een paginagrote aankondiging in een bekend weekblad. De brochure werd herdrukt op 400 000 exemplaren.

De TV-programma's *Kijk Uit* en *Contact* hebben elk 9 uitzendingen gewijd aan de fietsmaatregelen. In april-mei komt er een herhaling van onderdelen hiervan, zoals over het rijden in de tegenrichting van een eenrichtingsstraat.

Er werd een videocassette gemaakt, die via een rondschrijven aan alle scholen tegen kostprijs wordt aangeboden. Bovendien werd er een informatievergadering georganiseerd met de auteurs van schoolboeken over verkeersonderwijs, teneinde deze boeken zo snel mogelijk aan te passen. De Gemeenschapsministers van Onderwijs hebben een rondschrijven betreffende de nieuwe maatregelen naar de scholen gestuurd.

De automobiellclubs, de socio-culturele verenigingen en de gezinsverenigingen hebben in hun tijdschriften ruim aandacht geschonken aan de nieuwe fietsmaatregelen.

Tenslotte heb ik zelf zopas nog een nieuwe informatieve brochure uitgegeven over het geheel van de maatregelen met betrekking tot de bebouwde kom, waaronder deze in verband met fietsen. Wij zetten onze inspanningen verder. Ik ben dankbaar voor uw vraag omdat dit mij in de gelegenheid stelt om nogmaals te benadrukken dat men slechts in tegenstelde richting van een eenrichtingsstraat mag rijden wanneer de wegbeheerder dat uitdrukkelijk via de reglementaire borden toelaat.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DIDDEN AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE OPZEGGING VAN HUUROVEREENKOMSTEN IN BELGIE TEN GEVOLGE VAN DE TERUGKEER VAN ONZE MILITAIRES UIT DUITSLAND»

QUESTION ORALE DE M. DIDDEN AU MINISTRE DE LA DEFENSE NATIONALE SUR «LA RESILIATION DE BAUX A LOYER EN BELGIQUE, PAR SUITE DU RETOUR DE NOS MILITAIRES D'ALLEMAGNE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Didden aan de minister van Landsverdediging over «de opzegging van huurovereenkomsten in België ten gevolge van de terugkeer van onze militairen uit Duitsland».

Het woord is aan de heer Didden.

De heer Didden. — Mijnheer de Voorzitter, door het departement van Landsverdediging wordt onder de naam Reforbel een programma opgezet om actieve militairen en dienstplichtigen, die als burgerlijke arbeidskracht of onderwijskracht bij de Belgische strijdkrachten in Duitsland zijn tewerkgesteld, te reintegreren in de Belgische gemeenten. De minister verklaarde dat 300 burgers en 500 gepensioneerde militairen uit hun huis zullen worden gezet omdat zij plaats moeten ruimen voor deze terugkerende gezinnen. Er wordt blijkbaar geen rekening gehouden met het feit dat deze burgers en oud-militairen zich in hun plaatselijke gemeenschappen ondertussen sterk hebben geïntegreerd.

Kan de minister de vermelde informatie bevestigen? Het benieuwt mij ook op welke wijze een sociaal verantwoorde terugkeer zal worden georganiseerd en hoe de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie van Landsverdediging zijn beslissingen zal doen overeenstemmen met de huurwet. De nieuwe huurwet geeft de huidige bewoners van de militaire woningen immers het recht om verder te huren.

Hoeveel personen hebben tot op heden een huuropzegging gekregen? Werd dit probleem ook met de lokale bestuurders besproken? Het moet de minister immers bekend zijn dat onder meer vijf burgemeesters van Vlaamse gemeenten verzet aantekenen tegen de beslissingen van de Centrale Dienst voor sociale en culturele actie.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Deworme die antwoordt namens de minister van Landsverdediging.

De heer Deworme, staatssecretaris voor Energie, toegevoegd aan de minister van Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, op 28 februari 1991 heeft het beheerscomité van de CDSCA waarvan de syndicale organisaties, representatief voor het militair personeel deel uitmaken, volgende beslissingen genomen: de wet van 20 februari 1991 zal integraal worden nageleefd; de contracten van de gepensioneerden en de niet-gerechtigde burgers, die de vervaltermijn van 9 jaar bereikt hebben, zullen niet meer worden hernieuwd en daar waar de wachtlijst het vereist, zal gebruik worden gemaakt van de vervroegde opzegging na 3 en 6 jaar, en mits betaling van een vergoeding.

Les personnes concernées seront averties individuellement, au plus tard six mois avant l'échéance triennale suivante de leur dernier contract à durée indéterminée.

Les cas sociaux seront examinés par l'administration de l'OCASC, afin que le comité de gestion puisse prendre une décision en connaissance de cause.

Ces mesures toucheront plus ou moins 300 civils — non-ayants droit — et plus au moins 500 pensionnés.

Jusqu'à présent treize locataires ont reçu leur préavis de location: douze civils et un militaire pensionné.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DIDDEN AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR ENERGIE OVER «DE BELGISCHE HOUDING BETREFFENDE DE VOOROPGESTELDE EUROPESE EENHEIDSMARKT INZAKE ELEKTRICITEIT EN GAS»

QUESTION ORALE DE M. DIDDEN AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENERGIE SUR «L'ATTITUDE BELGE CONCERNANT LE MARCHÉ UNIQUE EUROPEEN MIS EN PERSPECTIVE POUR L'ELECTRICITE ET LE GAZ»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Didden aan de staatssecretaris voor Energie over «de Belgische houding betreffende de vooropgestelde Europese eenheidsmarkt inzake elektriciteit en gas».

Het woord is aan de heer Didden.

De heer Didden. — Mijnheer de Voorzitter, naar wij vernemen heeft de Europese Commissie, op voorstel van Sir Leon Brittan, de bedoeling ook inzake elektriciteit en gas een Europese eenheidsmarkt te vestigen. Alzo worden er aanmaningen gedaan om een einde te maken aan de in- en uitvoermonopolies van elektriciteit en gas.

Naar wij eveneens vernemen heeft de staatssecretaris de gefundeerdheid van deze brief aangeklaagd, op basis van de Belgische wet van 29 juli 1985 met betrekking tot Distrigas. Bovendien zou hij van oordeel zijn dat de zogenaamde *common carrier* slechts aanvaardbaar is op voorwaarde dat er transparantie komt inzake prijzen en kosten.

Sta mij toe mijn verwondering hierover uit te drukken, te meer omdat deze behoudsgezinde reflex overeenstemt met een economisch conservatisme dat de gebruiker van elektriciteit geenszins ten goede komt.

Graag vernam ik dan ook welk antwoord de staatssecretaris namens de regering aan de Europese Commissie heeft gezonden, in opvolging van de aanmaningen met betrekking tot de houding van Europees commissaris Leon Brittan.

Kan de staatssecretaris de inhoud van zijn antwoord aan vermelde Europese commissaris bekendmaken?

De heer Deworme, staatssecretaris voor Energie, toegevoegd aan de minister van Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, de Europese Commissie heeft aangekondigd dat zij van plan is een gemotiveerde kennisgeving te sturen, alvorens een eventuele procedure voor overtreding in te zetten tegen verschillende Europese landen die een wettelijk in- en uitvoermonopolie in de gas- of elektriciteitssector hebben toegekend.

In België zou de Commissie kritisch staan ten opzichte van de maatschappij Distrigas die, volgens haar, over dit soort monopolie beschikt.

A mon sens, la loi du 29 juillet 1983 modifiant l'article 181 de la loi du 8 août 1980 relative aux propositions budgétaires 1979-1980 retire à Distrigaz le monopole d'importation et d'exportation que la loi de 1980 lui accordait. La société Distrigaz ne dispose dès lors plus que de droits exclusifs de transport.

Cette loi de 1983 précise, par ailleurs, que s'il apparaît une distorsion de concurrence, le Roi peut, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, accorder une dérogation au monopole de transport de Distrigaz après avis du Comité de contrôle de l'électricité et du gaz.

Les préoccupations de la Commission apparaissent donc mal orientées.

Le gouvernement belge n'a cependant encore reçu aucun avis motivé de la Commission, de sorte que la question de l'honorable membre est prématurée.

Par ailleurs, lorsque la directive concernant le transit du gaz aura été adoptée, la Belgique, comme les autres Etats membres, s'attachera à s'y conformer au mieux. Nous donnerons à la Commission toutes nos assurances en ce sens.

Pour ce qui est de *common carrier*, le problème n'est pas encore véritablement à l'ordre du jour. La question est étudiée au sein de groupes de travail et soulève de nombreuses réticences, notamment de la part des producteurs et transporteurs tant du secteur gazier que de celui de l'électricité.

Leurs préoccupations essentielles en la matière concernent le maintien de la sécurité d'approvisionnement et la protection des petits consommateurs.

Pour ce qui est de la transparence des coûts, vous le savez, grâce au travail du Comité de contrôle de l'électricité et du gaz, la Belgique bénéficie d'un des systèmes les plus transparents en matière de prix et de coûts de l'énergie. J'estime que cette transparence doit exister également au niveau européen. Il faut que les prix de l'énergie tiennent compte des mêmes paramètres rendus suffisamment homogènes, y compris en matière d'amortissement, de fiscalité, dans tous les pays pour que les prix soient réellement comparables et que les différences de prix proviennent effectivement d'une meilleure compétitivité et pas de subsides ou d'aides plus ou moins cachés.

Je souhaite bien entendu que le consommateur puisse bénéficier du prix le plus avantageux pour son énergie mais je désire également que nos producteurs ou distributeurs d'énergie soient soumis aux mêmes règles que leurs concurrents et qu'ils puissent opérer dans de bonnes conditions.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CAPOEN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN MIDDENSTAND OVER «DE GEVANGENIS TE IEPER»

QUESTION ORALE DE M. CAPOEN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES CLASSES MOYENNES SUR «LA PRISON D'YPRES»

De Voorzitter. — Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Capoen aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Middenstand over «de gevangenis te Ieper».

Het woord is aan de heer Capoen.

De heer Capoen. — Mijnheer de Voorzitter, de aanhoudende geruchten over de sluiting van de gevangenis te Ieper en de overbrenging van deze instelling en het betrokken personeel naar Brugge, zorgen voor heel wat beroering in het Ieperse.

In de gevangenis van Ieper werden in de voorbije jaren op een planmatige wijze belangrijke moderniseringswerken uitgevoerd zodat deze instelling, mits relatief kleine investeringen, volledig kan worden aangepast aan de huidige vereisten voor een kleinschalige gevangenis. Met dit vooruitzicht hebben de meeste personeelsleden zich dan ook definitief in Ieper en omgeving gevestigd.

Volgens de persberichten steunt de beslissing om de gevangenis van Ieper te sluiten enkel en alleen op de overweging dat men aldus met het vrijgekomen personeel een einde zal kunnen maken aan het nijpend probleem van het personeelstekort te Brugge. Men zou het personeelsprobleem te Brugge dus oplossen door een nieuw personeelsprobleem te creëren, namelijk door de gevangenisbewakers van Ieper op de lange pendel naar Brugge te sturen. Tevens zouden alle investeringen van de jongste jaren op slag nuteloos worden en dus weggegooid geld zijn. Een dergelijke manier van werken roept vragen op omtrent de samenhang en de continuïteit van het gevoerde beleid.

Graag vernamen we van de minister ten eerste of er wijzigingen zijn aangebracht aan de plannen voor de verdere renovatie van de gevangenis te Ieper en zo ja, welke de nieuwe inzichten ter zake zijn, en ten tweede of deze wijziging gebeurd is op basis van een kosten-baten-analyse waarbij tevens rekening werd gehouden met de voordelen van de kleinschalige gevangenis die een betere opvang waarborgt.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathélet.

De heer Wathélet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Middenstand. — Mijnheer de Voorzitter, het antwoord dat ik nu zal geven is hetzelfde als het antwoord dat ik gisteren in de Kamer gegeven heb op een interpellatie van de heer Breynne. Het bevat goed nieuws, daarom herhaal ik het graag.

De huidige gevangenis te Ieper werd in gebruik genomen op 22 april 1876. Na een gedeeltelijke verwoesting tijdens de Eerste Wereldoorlog werd zij in de oorspronkelijke staat terug opge-

bouwd in 1919. In 1975 werd er een cellenvleugel bijgebouwd. De huidige capaciteit omvat 71 cellen, met voornamelijk cellen voor meerdere gedetineerden in de secties die dateren van 1919 en 27 individuele cellen in de nieuwe vleugel. De huidige infrastructuur is onaangepast, vooral omwille van de beperkte ruimtes voor bezoekers, voor de personeelsaccommodatie, voor tewerkstelling van gedetineerden en voor gemeenschapsactiviteiten zoals sport, ontspanning, resocialiserende activiteiten in leslokalen. Ook de administratieve diensten zijn thans in te krappe lokalen gevestigd. Deze gebrekkige infrastructuur maakt het moeilijk een degelijk regime voor de gedetineerden te waarborgen.

Alhoewel de gevangenis te Ieper in principe werd opgevat als een arresthuis, bestaat de meerderheid van de gedetineerden er sinds meerdere jaren uit personen die voor het uitzitten van hun straf naar Ieper worden gezonden. Daarom werd in 1988 gepland voor een renovatie van de Ieperse strafinstelling met slechts een zeer lichte verhoging van de capaciteit tot 75 cellen en met behoud van de in 1975 gebouwde vleugel met individuele cellen. De renovatie beoogt Ieper te voorzien van — in hoofdzaak individuele — cellen die afzonderlijk zijn uitgerust met een sanitaire installatie en van de nodige ruimten voor personeel, administratieve lokalen, een aangepaste bezoekersaccommodatie, werkplaatsen en magazijnen, gemeenschapsruimten voor de gedetineerden — sportzaal, fitnessruimte, polyvalente leslokalen —, van twee wandelplaatsen in plaats van één en van een beveiligde toegang en omheiningmuur.

Vermits een studie van de bestaande ruimten door de Regie der Gebouwen uitwees dat het mogelijk was dit project te realiseren op de plaats van de huidige gevangenis, lijkt deze optie voor de nationale gemeenschap budgettair de minst belastende oplossing, te meer daar de in 1975 gedane investering voor de cellenvleugel kan worden geïncorporeerd in de renovatie en dus niet verloren gaat. De raming van de renovatie bedraagt 350 miljoen.

Ik kan u dan ook verzekeren dat de optie van 1988 integraal behouden blijft, namelijk de renovatie van de strafinrichting te Ieper op de huidige plaats. Een «zachte» renovatie met het plaatsen van afzonderlijk sanitair, zoals blijkbaar wordt voorgesteld door het personeel, biedt geen oplossing voor het ontbreken van de noodzakelijke infrastructuur voor het opvangen van een toenemend aantal gedetineerden die te Ieper verblijven voor strafuitvoering. Het biedt evenmin een oplossing voor de slechte personeelsaccommodatie. Tevens is een dergelijke operatie om veiligheidsredenen volkomen te verwerpen, vermits de omheiningmuur eveneens dient te worden vervangen.

Daar het voor de Regie der Gebouwen daardoor technisch onmogelijk is om de renovatie te Ieper in verschillende fasen uit te voeren en dit bovendien een kostprijsverhogend effect en een langere verbouwingstermijn zou medebrengen, is het noodzakelijk om het personeel en de gedetineerden van Ieper tijdelijk, voor de periode van de renovatie, over te brengen naar het penitentiair complex te Brugge.

Volgens de huidige planning van de Regie der Gebouwen zal met de renovatie van Ieper worden aangevangen in de eerste helft van 1992, zodat een ontruiming van Ieper met tijdelijke overbrenging naar Brugge te voorzien is voor einde 1991 of begin 1992. Een exact tijdstip is thans nog moeilijk vast te stellen, vermits dit afhankelijk is van de aanbestedingsprocedure bij de Regie der Gebouwen.

Ik ben er mij terdege van bewust dat deze operatie tijdelijk nadelige gevolgen zal hebben voor het personeel op sociaal vlak en op gezinsvlak. In samenspraak met de representatieve vakbonden zal door mijn bestuur naar oplossingen worden gezocht om deze nadelen zo beperkt mogelijk te houden en te compenseren.

De strafinrichting te Ieper wordt dus geenszins afgeschaft, maar wel grondig gerenoveerd om te zorgen voor een aangepaste infrastructuur voor de herberging en bejegening van de gedetineerden die er moeten worden ontvangen.

De ingebruikname in fasen van het Brugse penitentiair complex, en in de eerste plaats van de mannengevangenis met een capaciteit van 294 gedetineerden, zal gebeuren met het personeel dat thans werkzaam is in de gevangenis «het Pandreitje» te Brugge en met een uitbreiding van de personeelsformatie. Hieromtrent werd zeer recent een akkoord bereikt, dat voorziet in een

toevoeging van 175 bewakingseenheden. De tijdelijke tewerkstelling van het Ieperse personeel in het penitentiair complex te Brugge staat dus volkomen los van het opstarten van deze nieuwe strafinrichting.

QUESTION ORALE DE M. DE SENY AU MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA MODERNISATION DES SERVICES PUBLICS, ET DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES NATIONALES SUR « LA DEFICIENCE GRAVE DES INTERVENTIONS DE LA GENDARMERIE A PROPOS DE L'ORGANISATION ILLICITE DE COMBATS DE COQS DANS LE SUD DE LA PROVINCE DE LIMBOURG »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE SENY AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, VAN DE MODERNISERING VAN DE OPENBARE DIENSTEN, EN VAN DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN OVER « HET ERNSTIG IN GEBREKE BLIJVEN VAN DE RIJKSWACHT BIJ HET OPTREDEN TEGEN DE ONWETTIGE ORGANISATIE VAN HANENGEVECHTEN IN HET ZUIDEN VAN DE PROVINCIE LIMBURG »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. de Seny au ministre de l'Intérieur, de la Modernisation des Services publics, et des Institutions scientifiques et culturelles nationales sur « la déficience grave des interventions de la gendarmerie à propos de l'organisation illicite de combats de coqs dans le sud de la province de Limbourg ».

La parole est à M. de Seny.

M. de Seny. — Monsieur le Président, tout le monde sait parfaitement, y compris la presse et les associations pour la protection des animaux, où et à quelle heure se pratique l'organisation illicite des combats de coqs accompagnés de jeux et paris-banque russe et autres.

M. Collignon. — Question préalable, monsieur de Seny, sont-ce des coqs wallons ou des coqs flamands ?

M. de Seny. — Ils n'ont pas d'appartenance linguistique, monsieur Collignon. (*Sourires.*)

Le ministre de la Justice m'a confirmé, en réponse à une de mes questions écrites sur le sujet, ce que chacun sait également très bien : la loi oblige la poursuite pénale de tous les protagonistes de ces jeux dégradants.

Dans son émission « Au nom de la Loi » de ce mercredi 10 avril, la RTBF, qui a filmé des combats, révèle ce que j'ai pu constater personnellement sur le terrain, à savoir que les gendarmes s'abstiennent d'empêcher l'organisation de combats, alors qu'ils ont été clairement prévenus du lieu et de l'heure à laquelle ils sont organisés. De plus, lorsqu'ils sont contraints d'être sur place, les gendarmes s'abstiennent de verbaliser ou le font de manière vague et imprécise, sous prétexte que les manifestants sont trop nombreux ou même que les spectateurs ne sont pas passibles de la loi.

Cette carence est maintenant publiquement démontrée. Elle nous interpelle sur notre volonté réelle de faire ou non respecter la loi. Je sais que la même rigueur d'application ne s'impose pas pour toutes les lois. Il me paraît cependant que celle-ci doit être appliquée dans toute sa teneur.

Pouvez-vous m'assurer, monsieur le ministre, que cette fois, vous allez faire en sorte que les gendarmes aient des instructions claires en vue d'intervenir ? Il est tout de même surprenant que ces combats ne se déroulent plus que dans une petite région du pays, à savoir le sud du Limbourg.

Vous êtes parvenu à mettre fin à ces pratiques dans les autres régions du pays. Pourquoi pas dans la région de Saint-Trond et Hasselt ?

Ann. parl. Sénat de Belgique — Session ordinaire 1990-1991
Parlem. Hand. Belgische Senaat — Gewone zitting 1990-1991

M. le Président. — La parole est à M. Tobbacq, ministre.

M. Tobbacq, ministre de l'Intérieur, de la Modernisation des Services publics, et des Institutions scientifiques et culturelles nationales. — Monsieur le Président, je tiens tout d'abord à rassurer mes honorables collègues. Selon l'appellation zoologique, contrôlée, les coqs dont il est aujourd'hui question sont belges. Dans ce sens, il serait peut-être intéressant d'interroger mon collègue, M. Dehaene... (*Sourires.*)

Je voudrais tout d'abord renvoyer l'honorable membre à la réponse que j'ai donnée à la question parlementaire n° 42 du 25 janvier 1991 de M. le sénateur Taminaux sur l'organisation illégale de combats de coqs en Belgique.

Je voudrais encore ajouter que les directives données au personnel de la gendarmerie sont claires, dans la mesure où il doit donner suite à chaque appel dénonçant des activités répréhensibles et notamment lorsqu'il s'agit d'actes de cruauté envers les animaux. Le commandant de la gendarmerie suit la situation de près et a prescrit qu'un compte rendu lui soit régulièrement adressé. Plusieurs constatations ont été effectuées ces derniers temps et de nombreux procès-verbaux ont été transmis aux parquets compétents.

Les informations précises sont cependant rares et souvent communiquées lorsque les combats sont en cours. Je tiens tout d'abord à signaler que, contrairement aux affirmations de M. de Seny, tout le monde n'est pas informé de ces combats... à moins que je ne me range parmi les ignorants ! Les sénateurs Janzegers, Swinnen et d'autres encore connaissent ma région. M. Kuijpers, quant à lui, habite à Herent.

M. Kuijpers. — Nous sommes dans un pays civilisé !

M. Tobbacq, ministre de l'Intérieur, de la Modernisation des Services publics, et des Institutions scientifiques et culturelles nationales. — On n'organise pas de combats de coqs à Herent, mais on y fait d'autres choses !

Je confirme donc que les lieux et heures de ces rencontres ne sont pas toujours connus. Par conséquent, je réfute les propos que vous avez tenus à cette tribune ainsi que la teneur de l'émission télévisée à laquelle vous faites référence. Si vous possédez des informations, il convient de nous les communiquer. La gendarmerie pourra alors agir selon les directives qu'elle reçoit.

Les opérations planifiées avec un personnel en nombre sont difficiles à organiser, d'autant que la gendarmerie doit également accomplir d'autres missions. En outre, les précautions prises par les organisateurs sont telles qu'une intervention « surprise » ne peut être menée qu'assez rarement. Le guet est, par exemple, organisé de façon tout à fait systématique dans ma région. Aussi il nous est assez difficile d'agir.

Je rappelle donc que j'ai donné des directives à la gendarmerie sur la mise en œuvre d'une vigilance particulière en la matière. Le 15 avril 1991, le commandant de la gendarmerie m'a fait un rapport sur les efforts entrepris dans les zones spécialement concernées par ce phénomène, tout en annonçant que l'effort particulier demandé serait maintenu cette année sous l'impulsion d'un plan d'action pour la période d'avril à septembre.

Je crois pouvoir dire que la gendarmerie s'efforce d'intervenir préventivement et répressivement pour mettre fin à ces pratiques qui sont inadmissibles, tant sur le plan de la protection des animaux, qu'au niveau social. Certaines personnes se ruinent, en effet, à la pratique du jeu de la banque russe. L'action de la gendarmerie devrait néanmoins être soutenue par un effort collectif des autorités responsables et facilitée par une législation plus restrictive encore. C'est la raison pour laquelle j'avais déjà demandé aux gouverneurs des provinces de Brabant et de Limbourg d'attirer l'attention des bourgmestres concernés sur la nécessité d'une action coordonnée de la police communale et de la gendarmerie en la matière. C'est dans ce cadre également que j'ai insisté auprès du ministre de la Justice sur la nécessité d'une adaptation de la loi permettant une répression plus efficace et une volonté plus poussée de la part des parquets de poursuivre ces infractions.

Enfin, je ne puis que m'élever contre l'affirmation de certains média selon laquelle les gendarmes entretiendraient une forme de connivence avec les organisateurs, ce dont votre question fait, en effet, état. Si certains gendarmes agissent de la sorte, ils sont en contradiction totale avec les directives émanant de l'état-major de la gendarmerie. Ils sont, par conséquent, passibles de mesures disciplinaires.

M. le Président. — La parole est à M. de Seny pour une réplique.

M. de Seny. — Monsieur le Président, je me réjouis de la fermeté des intentions et des décisions de M. le ministre, en particulier de sa volonté d'élaborer une législation plus restrictive. Je n'en attendais pas moins de sa part.

Au cours de l'émission de télévision dont j'ai fait état tout à l'heure, un gendarme laissait d'ailleurs sous-entendre que la législation ne lui permettait malheureusement pas de poursuivre tout le monde et, en particulier, les spectateurs.

En son article 35, la loi stipule que l'on peut poursuivre toute personne qui prête son concours d'une manière quelconque à un acte répréhensible. Or, il est impossible d'organiser un spectacle sans spectateurs. Dès lors, ces derniers sont également complices s'ils n'empêchent pas un méfait. Des instructions claires doivent être données sur ce point à la gendarmerie locale.

A cet égard, je ne reprendrai pas à ma charge les accusations de complaisance qui seraient portées sur l'ensemble de la gendarmerie. Cependant, il faut bien admettre que certains gendarmes éprouvent plus de difficultés que d'autres à intervenir, en raison de leur appartenance à l'endroit où les faits se produisent. Peut-être conviendrait-il d'appeler sur les lieux un corps de gendarmerie d'une autre province?

QUESTION ORALE DE M. DE SENY AU SECRETAIRE D'ETAT AUX AFFAIRES EUROPEENNES ET A L'AGRICULTURE SUR «L'OCTROI D'UNE AIDE AUX FRUITICULTEURS APRES LES RECENTS DEGATS CAUSES PAR LE GEL»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE SENY AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR EUROPESE ZAKEN EN LANDBOUW OVER «DE HULPVERLENING AAN DE FRUITTEELERS INGEVOLGE DE RECENTE VORSTSCHADE»

QUESTION ORALE DE M. KUIJPERS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES ET DU PLAN, AU MINISTRE DES FINANCES ET AU SECRETAIRE D'ETAT AUX AFFAIRES EUROPEENNES ET A L'AGRICULTURE SUR «L'OCTROI D'UNE AIDE AUX FRUITICULTEURS APRES LES RECENTS DEGATS CAUSES PAR LE GEL»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER KUIJPERS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN EN HET PLAN, AAN DE MINISTER VAN FINANCIEN EN AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR EUROPESE ZAKEN EN LANDBOUW OVER «DE HULPVERLENING AAN DE FRUITTEELERS INGEVOLGE DE RECENTE VORSTSCHADE»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. de Seny au secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture sur «l'octroi d'une aide aux fruiticulteurs après les récents dégâts causés par le gel».

Ik stel voor de mondelinge vraag van de heer Kuipers onmiddellijk daarna te horen. De staatssecretaris zal dan op beide vragen samen antwoorden. (*Instemming.*)

La parole est à M. de Seny.

M. de Seny. — Monsieur le secrétaire d'Etat, vous avez déjà eu l'occasion de faire part, à plusieurs reprises, de vos intentions à la suite du gel intense qui a endommagé récemment les fruiticulteurs. Il n'est cependant pas inutile que vous les confirmiez devant le Parlement.

Le gel particulièrement violent survenu durant les nuits du week-end des 20 et 21 avril a durement frappé la récolte future des fruiticulteurs du pays. On cite généralement des dégâts à la floraison de l'ordre de 80 p.c., certains parlant même de 90 à 95 p.c.

Cette situation est évidemment dramatique pour tous, mais spécialement pour les jeunes exploitants fruiticulteurs qui, pour la plupart, doivent faire face à des remboursements souvent importants et ce, d'autant plus que l'année précédente, ils ont subi le même type de dégâts, dans une moindre mesure.

Dans l'hypothèse où les analyses ultérieures confirmeraient des dégâts irréversibles de l'ordre de ceux que citent les experts, que pensez-vous faire pour venir en aide aux fruiticulteurs victimes de ce phénomène?

Comptez-vous avertir vos collègues et, notamment, le ministre des Finances, quant à l'éventualité de l'intervention du Fonds des calamités?

Vous avez entre autres déclaré que de telles conditions climatiques faisaient partie des inconvénients normaux du métier. J'attire cependant votre attention sur le fait que si le gel n'est pas exceptionnel, le gel tardif l'est néanmoins. C'est, en effet, la première fois depuis 1909 qu'il survient avec une telle intensité dans la deuxième quinzaine d'avril alors que les arbres fruitiers étaient déjà en fleurs au cours de la première quinzaine de ce même mois.

Je vous remercie, monsieur le secrétaire d'Etat, de bien vouloir rassurer les fruiticulteurs à cet égard.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Kuipers.

De heer Kuipers. — Mijnheer de Voorzitter, tijdens de nachten van 19 op 20 en van 20 op 21 april liep de vorstschade voor de eerste keer sedert 1947 — als we geen rekening houden met de vorstschade van vorig jaar — catastrofaal hoog op voor ongeveer 18 000 fruitteeltbedrijven.

40 pct. van onze fruitteelt veroverde moeizaam de weg naar de omliggende Europese markten. Onze fruitteelt groeide uit tot de meest expansieve in de Europese Gemeenschap. Verschillende fruitsoorten vallen totaal uit zoals de appels, maar ook de peren en in minder grote mate is er schade aan teelten van kersen, aardbeien, enzovoorts, de marktbeschadiging is dan ook zeer reëel. Het persoonlijk niet verzekerd verlies kan gemakkelijk oplopen tot 300 000 frank per hectare.

Graag vernam ik van onze bewindslieden of er ook bij ons in een financiële reddingsoperatie voorzien is, naar het voorbeeld van Frankrijk, waar dit automatisch gebeurt. Zelf stel ik voor een renteloos of voordelig overbruggingskrediet te verlenen voor de vier- tot vijfduizend getroffen hectaren. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris De Keersmaecker.

De heer De Keersmaecker, staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik waardeer het dat senatoren vragen stellen over de vorstschade van de afgelopen dagen aan de fruitteelt en waarvan de Belgische fruitteelers de belangrijkste slachtoffers dreigen te worden.

Na inzage van het grondig onderzoek van de bevoegde ambtenaren van mijn departement heb ik vorige dinsdag zelf een bezoek gebracht aan de getroffen fruitstreek en heb er de draagwijdte van de schade kunnen vaststellen. Volgens de deskundigen is de schade groter dan vorig jaar en werden de meeste streken van ons land door de nachtvorst van 19 en 20 april getroffen.

Niettemin moet de grootte van de schade precies geëvalueerd worden, want ze verschilt naargelang de teelten, de variëteiten, de ouderdom van de aanplantingen, de snoeiwijze en de ligging. Op het ogenblik kunnen voor bestaande LIF-dossiers faciliteiten overwogen worden. Fruitteelers die een bijdrage van het LIF krijgen kunnen langs hun kredietinstellingen terugbetalingsfaciliteiten aanvragen. Om hun aanvraag te rechtvaardigen moeten de fruitteelers een proces-verbaal laten opmaken van de gedane schadevaststelling. Ik heb vorige maandag de opdracht gegeven om de commissie tot vaststelling van de schade bijeen te roepen. Op basis van het proces-verbaal kunnen de geleden verliezen wor-

den afgetrokken van de forfaitaire winsten; de barema's hiervan worden te gelegener tijd door mijn collega van Financiën vastgelegd. Het proces-verbaal vormt tevens een onbetwistbaar bewijs van de afhandeling van het dossier van aanvraag van uitstel van terugbetaling door de gekende kredietinstellingen.

En ce qui concerne les autres mesures d'aide telles que l'octroi de crédits de « soudure », celles-ci ne peuvent être envisagées que dans le cadre de mesures d'aide émanant de la Communauté européenne, laquelle ne peut cependant rien décider tant qu'elle ne dispose pas de chiffres concrets relatifs aux pertes de revenus.

J'ai chargé mon administration de suivre de près l'évolution de la situation et de me présenter des rapports sur la base des constats qui seront faits dans les prochains jours.

S'il s'avère possible de démontrer que le gel en question revêt un caractère exceptionnel (survenance une fois tous les vingt ans, intensité imprévisible ayant provoqué des dégâts importants et généralisés), je déposerai éventuellement une note en Conseil des ministres pour demander l'intervention du Fonds des calamités.

Toutefois, pour répondre aux problèmes financiers des fruiticulteurs concernés et particulièrement des jeunes, qui ont souvent dû réaliser des investissements considérables, il convient d'envisager, pour chaque cas, toutes les possibilités offertes par le Fonds d'investissement agricole. A cet égard, je rappelle que la Commission européenne doit marquer son accord sur toute mesure d'aide aux producteurs.

Wat de vergelijking met Frankrijk betreft, kan ik meedelen dat ook daar een rampenfonds bestaat dat op een vergelijkbare wijze werkt als het Rampenfonds in ons land. In Frankrijk bestaan bovendien stabilisatiemechanismen die uitsluitend gestijfd worden door de producenten. Het staat de sectoren in ons land vrij hetzelfde te doen.

Wij moeten vandaag een keuze maken tussen de beschikbare instrumenten en steun verlenen waar er echt behoefte is. Het is volgens mij beter uitstel van betaling of overbruggingskredieten te verlenen dan de sector te « saupoudreren » met kleine bedragen die relatief weinig effect hebben.

Het verslag van de vaststellingen zal ons toelaten een adequate keuze te maken.

M. le Président. — La parole est à M. de Seny pour une réplique.

M. de Seny. — Monsieur le Président, je remercie M. le secrétaire d'Etat de sa réponse. Il me paraît que ses intentions sont tout à fait claires. Par ailleurs, je le félicite de s'être rendu sur le terrain et lui donne d'ores et déjà rendez-vous dans quelques semaines pour évaluer l'ampleur des dégâts. Je le rends également attentif au fait qu'il faut aussi se préoccuper de la situation des personnes se trouvant en aval de ce secteur. Je pense notamment aux frigoristes qui ont investi des sommes considérables dans le stockage des fruits qui seront récoltés. Ils devront, eux aussi, affronter d'importantes difficultés.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Kuijpers voor een repliek.

De heer Kuijpers. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de staatssecretaris voor zijn bijzonder klaar en duidelijk antwoord. De telers weten waar ze aan toe zijn.

Nochtans heb ik twee bijkomende vragen. De staatssecretaris weet dat de marktverovering in die sector bijzonder groot is. Onze teelt is zeer kwetsbaar door het fruit dat uit het Zuiden komt.

Ten eerste, hoe staat de staatssecretaris tegenover de marktverovering die wellicht zal volgen op de recente vorstschade? Ten tweede, voorziet de staatssecretaris in zijn beleid in een automatisme, zoals dat in Frankrijk bestaat, voor een vergoeding of voor een verzekering? Zal de staatssecretaris dienaangaande een initiatief nemen?

Ook de heer de Seny heeft erop gewezen dat de schadevergoeding voor de betrokken 18 000 fruitteilers in ons land alsnog dreigt te verzinken in een grote papieren « rommel ». Ook daarvoor dringt zich een vereenvoudiging op én dringend!

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris De Keersmaecker.

De heer De Keersmaecker, staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb niets toe te voegen aan mijn antwoord van daarnet: geen automatisme, wel een correcte en tijdige vaststelling en een behandeling geval per geval na een keuze te hebben gemaakt van de instrumenten die ons het meest aangewezen lijken te zijn.

De marktverovering is de jongste jaren gunstig verlopen. De huidige situatie moeten wij beschouwen als een *incident de parcours* en mag de fundamentele positieve trend, die het gevolg is van een drastische commerciële en kwaliteitsgerichte politiek die de jongste jaren door de sector met succes werd gevoerd, niet onderbreken.

Wij hebben natuurlijk geen vat op de macro-economische factoren. Die hebben trouwens ook niet rechtstreeks te maken met de vorstschade. Wij moeten in elk geval de fruitsector blijven wapenen om haar goede commercialiseringspolitiek, die tot positieve resultaten heeft geleid, voort te zetten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PATAER AAN DE MINISTER VAN FINANCIËN OVER « HET HUIDIGE EN TOEKOMSTIGE BTW-TARIEF OP DE VERKOOP VAN DAGBLADEN »

QUESTION ORALE DE M. PATAER AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LES TAUX ACTUEL ET FUTURS DE LA TVA SUR LA VENTE DE JOURNAUX »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Pataer aan de minister van Financiën over « het huidige en toekomstige BTW-tarief op de verkoop van dagbladen ».

Het woord is aan de heer Pataer.

De heer Pataer. — Mijnheer de Voorzitter, er doen geruchten de ronde dat het bestaande verlaagde BTW-tarief voor dagbladen — in feite een nultarief — zal worden verhoogd tot 6 pct. Deze eventuele tariefverhoging wordt verantwoord door een noodzakelijke harmonisering van de BTW-tarieven in de Europese Gemeenschap en de vanzelfsprekende wens nieuwe inkomsten te zoeken en te vinden voor de Staatskas.

In de gegeven sociale, culturele en economische omstandigheden zal een verhoging van het BTW-tarief voor de dagbladpers onvermijdelijk de verkoop en derhalve de lectuur van dagbladen negatief beïnvloeden, ingevolge de te verwachten prijsverhoging. Gelet op de concurrentie van de audiovisuele media en de noodzaak van het instandhouden en bevorderen van een pluri-forme en levenskrachtige dagbladpers, zou bedoelde maatregel zeer ongelegen komen. Het verspreiden van informatie en de opinievorming via de geschreven pers zijn onmisbaar voor de democratie en dienen derhalve gedeeltelijk te worden onttrokken aan de klassieke wetten van de vrije handel en de fiscaliteit ter zake.

Kan de minister mededelen of het bestaande BTW-tarief, — het nultarief dus — voor de dagbladen zal behouden blijven en welke ter zake de afspraken en richtlijnen zijn op het vlak van de Europese Gemeenschap?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Maystadt.

De heer Maystadt, minister van Financiën. — Mijnheer de Voorzitter, ik kan het geachte lid mededelen dat de problematiek van de BTW-tarifiering, in het kader van de afschaffing van de Europese fiscale binnengrenzen op 1 januari 1993, aan de orde geweest is op de Raad « Economie-Financiën » van de Europese Gemeenschap van 18 maart 1991.

Tijdens deze vergadering is, onder meer, beslist dat de Raad zich vóór 30 juni 1991 zal uitspreken over de mogelijkheid voor de lidstaten om in het kader van de overgangsregeling een lager BTW-tarief toe te passen dan het minimum-tarief dat zal worden vastgesteld. Tevens is overeengekomen dat met de conclusies van

de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de BTW-tarieven niet wordt vooruitgelopen op wat na de overgangperiode met de nultarieven zal gebeuren.

Omtrent de toepassing van het nultarief, heeft de Raad Ecofin van 18 december 1989 reeds bepaald dat vóór 31 december 1991 zal worden beslist voor welke goederen dit tarief mag blijven gelden. Deze beslissing mag niet tot concurrentievervalsing tussen de lidstaten leiden.

Dit alles maakt het mij mogelijk principieel te stellen dat na 1992 het nultarief van toepassing zal blijven op de goederen die nu reeds tegen dat tarief worden belast, voor zover dat geen concurrentievervalsing tussen de lidstaten teweegbrengt.

Daar de dagbladen momenteel in België het nultarief genieten en vermits het duidelijk is dat de verkoop van dagbladen niet tot concurrentievervalsing tussen ons land en de andere lidstaten kan leiden, ben ik van mening dat er op het Europese vlak geen bezwaren kunnen rijzen tegen het behoud van onze huidige regeling.

Volledigheidshalve wil ik er nog aan toevoegen dat het geenszins in mijn bedoeling ligt om het nultarief voor de kranten vóór of na 1992 af te schaffen.

QUESTION ORALE DE M. TAMINIAUX AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR « L'ATTRIBUTION AUX COMMUNAUTES ET A L'INAMI DE LA DETTE DE L'ETAT ENVERS LE FONDS NATIONAL DE RECLASSEMENT SOCIAL DES HANDICAPES »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER TAMINIAUX AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER « DE TOEWIJZING AAN DE GEMEENSCHAPPEN EN AAN HET RIZIV VAN DE BEDRAGEN DIE DE STAAT VERSCHULDIGD IS AAN HET RIJKSFONDS VOOR DE SOCIALE RECLASSERING VAN MINDER-VALIDEN »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Taminiaux au ministre de l'Emploi et du Travail sur « l'attribution aux Communautés et à l'INAMI de la dette de l'Etat envers le Fonds national de reclassement social des handicapés ».

La parole est à M. Taminiaux.

M. Taminiaux. — Monsieur le Président, le 28 février 1991, j'ai questionné monsieur le ministre au sujet de la dette de 1986 et de 1987 de l'Etat envers le Fonds national de reclassement social des handicapés.

L'Etat, condamné le 6 janvier 1989, a vu ce jugement confirmé par la Cour d'appel de Bruxelles. Les montants dus augmentés des intérêts judiciaires s'élèvent, selon mes informations, à plus d'un milliard de francs.

Vous avez déclaré, il y a environ deux mois, monsieur le ministre, qu'un groupe de travail ad hoc est chargé d'examiner les conséquences de l'arrêt de la Cour d'appel de Bruxelles.

Le 19 mars, j'ai interrogé le ministre compétent de la Communauté française qui, n'étant pas associé à ces travaux, n'a pu m'en donner des nouvelles officielles. Aussi, comme annoncé le 28 février, je vous demande, monsieur le ministre, quelles sont les parts de cette dette attribuées à l'INAMI, à la Communauté française, à la Communauté flamande et à la Région bruxelloise.

La logique veut à mon sens, en tout cas, que les montants dus soient octroyés en 1991. Qu'en est-il à ce sujet, monsieur le ministre ?

Par ailleurs, le Comité de concertation gouvernement-Exécutifs a-t-il été saisi de ce problème ?

M. le Président. — La parole est à M. Van den Brande, ministre.

M. Van den Brande, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, le groupe de travail ad hoc, dont j'avais annoncé la création à M. Taminiaux dans ma réponse du 28 février 1991, a en effet examiné les conséquences de l'arrêt de la Cour d'appel de Bruxelles au sujet de la dette de 1986-1987 de l'Etat envers le Fonds de reclassement social des handicapés.

Sur la base du rapport de ce groupe de travail, le Conseil des ministres du 29 mars 1991 a pris la décision suivante.

« Le Conseil a décidé :

1. De renoncer au pourvoi en cassation;
2. Qu'en cas d'injonction de payer, la problématique sera introduite dans le contentieux, plus global, des Communautés et des Régions.

A cet effet, le ministre des Affaires sociales rédigera une note précisant que, si l'Etat exécute la décision judiciaire, le montant versé au patrimoine du Fonds national de reclassement des handicapés reste, dans la partie nationale du Fonds, dissout — Institut national d'assurance maladie-invalidité — moyennant une diminution correspondante de la dette de l'Etat à l'Institut national mentionné. »

Dans la pratique, cela a pour conséquence que mon collègue, le ministre Busquin doit rédiger une note sur le contentieux global des Régions et des Communautés.

Cela devrait permettre d'entamer une concertation plus globale au sein du Comité de concertation gouvernement-Exécutifs dont le paiement concret de ces arriérés fera partie. J'insisterai auprès de mon collègue pour que cette note soit rédigée au plus vite.

Les subsides restant à payer s'élèvent à 869,9 millions de francs. La dette totale, augmentée du montant des intérêts judiciaires s'élève, au 1er janvier 1991, à 1 067,9 millions de francs, qui peuvent être subdivisés, sur la base des coefficients de répartition retenus dans le pourcentage de financement de la loi du 16 janvier 1989, comme suit :

- INAMI: 209,36 millions de francs;
- Communauté flamande: 521,57 millions de francs;
- Communauté française: 331,05 millions de francs;
- Communauté germanophone: 5,32 millions de francs;
- Commission communautaire commune: 600 mille francs.

M. le Président. — La parole est à M. Taminiaux pour une réplique.

M. Taminiaux. — Monsieur le Président, je remercie le ministre pour sa réponse. Je voudrais toutefois souligner que, pour l'instant, ma préoccupation essentielle concerne les échéances et, plus spécialement, l'exercice au cours duquel les subventions dont il est question pourraient être attribuées dans le cadre de la communautarisation du Fonds national de reclassement social des handicapés.

M. le Président. — La parole est à M. Van den Brande, ministre.

M. Van den Brande, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, il est certain qu'une concertation s'impose à ce sujet. Il est dès lors nécessaire d'établir l'inventaire des litiges en cours ainsi que des cas sujets à discussion, de manière à disposer d'éléments de base indispensables à ladite concertation.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW AELVOET AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE OPHEFFING VAN DE EG-SANCTIES TEGEN ZUID-AFRIKA »

QUESTION ORALE DE MME AELVOET AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « LA LEVEE DES SANCTIONS DE LA COMMUNAUTE EUROPEENNE A L'ENCONTRE DE L'AFRIQUE DU SUD »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Aelvoet aan de minister van Buitenlandse Zaken over « de opheffing van de EG-sancties tegen Zuid-Afrika ».

Het woord is aan mevrouw Aelvoet.

Mevrouw Aelvoet. — Mijnheer de Voorzitter, graag vernam ik van de minister waarom de Raad van Ministers van de EG nu reeds alle sancties tegenover Zuid-Afrika heeft laten varen en welke de houding van België is geweest.

Aangezien het over een beslissing gaat waarbij consensus vereist is, was het voldoende dat enkele landen het been stijf hielden.

Welke initiatieven heeft de Belgische regering in voorbereiding op de bijeenkomst van de Raad van Ministers genomen?

Hoe ziet de Europese Raad van Ministers de verdere contacten met de anti-apartheidsbeweging in Zuid-Afrika die gevraagd had geen nieuwe beslissingen te nemen over sancties, zonder overleg?

Over welke instrumenten meent de Europese Gemeenschap nog te beschikken om een eventueel stokkend proces in Zuid-Afrika bij te sturen?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Eyskens.

De heer Eyskens, minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, de Europese Raad van Rome van 14 en 15 december 1990 besliste dat « zodra de Zuidafrikaanse regering een wetgevend initiatief zal hebben genomen om de wetten inzake de gescheiden woongebieden, *Group Areas Act*, en het grondbezit, *Land Acts*, in te trekken, de Gemeenschap en haar lidstaten de in 1986 genomen maatregelen zullen versoepelen ». Ten einde de aan de gang zijnde ontwikkelingen aan te moedigen en de werkloosheid tegen te gaan, besliste de Europese Raad als eerste stap het verbod op de nieuwe investeringen op te heffen.

Op de Raad « Algemene Zaken » van 4 februari 1991 werd opnieuw gesteld dat: « Dès lors qu'une initiative législative pour l'abrogation des lois relatives aux zones d'habitation séparées, *Group Areas Act*, et à la propriété foncière, *Land Acts*, aura été prise par le gouvernement sud-africain, la Communauté et ses Etats membres procéderont à un assouplissement des mesures adoptées en 1986. Dans ces circonstances, la Communauté entamera les préparatifs en vue des actions appropriées. »

Sindsdien werden door de Zuidafrikaanse regering op 12 maart 1991 wetgevende initiatieven genomen, die, na parlementaire goedkeuring, zullen resulteren in de afschaffing van de betrokken wetgeving met daarbij een versoepeling vanwege Zuid-Afrika, van het beleid ten aanzien van de *Population Registration Act* in die zin dat de beloofde afschaffing — tot dan toe gekoppeld aan de aanvaarding van een nieuwe Grondwet — vroeger kan plaatshebben middels tijdelijke overgangsmaatregelen.

De werkgroep Afrika van de Europese Gemeenschap, Europese Politieke Samenwerking, formuleerde op 26 maart 1991 aan het Politiek Comité de aanbeveling om de twee maatregelen, namelijk verbod op invoer van ijzer en staal enerzijds en goudstukken anderzijds, op te heffen. Hiertoe heeft de Commissie op 27 maart twee voorstellen van reglement opgemaakt.

De EG-Ministerraad Algemene Zaken te Luxemburg van 15 april 1991 heeft vastgesteld dat aan de door de Europese Raad van Rome van 14 en 15 december 1991 aan Zuid-Afrika gestelde voorwaarden beantwoord werd. Dientevolge besliste deze raad de overblijvende, in 1986 goedgekeurde, restrictieve maatregelen af te schaffen. Er werd evenwel beslist de sancties van 1985 te behouden. Denemarken heeft toen een wachtreserve gemaakt, waarbij mijn Deense collega opmerkte dat hij zijn Parlement diende te raadplegen. In het Deense Parlement is een incident ontstaan omdat de minister niet werd gevolgd.

Ik herinner eraan dat voor het intrekken van het verbod op verrichtingen met de Krugerrand een gekwalificeerde meerderheid volstaat. Voor het opheffen van het invoerverbod op ijzer en staalprodukten daarentegen is het verdrag van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal toepasselijk en is eenparigheid vereist. De beslissing is echter in feite op de Europese Raad van 14 en 15 december reeds gevallen; de argumenten pro de opheffing hebben het gehaald op de argumenten tegen.

De ondubbelzinnige beslissing van de Europese Raad in Rome van 14 en 15 december jongstleden, de vervulling door Zuid-Afrika van de in Rome gestelde voorwaarden, de zeer ruime meerderheid onder de Twaalf om de twee sancties op te heffen, en als logische aanvulling hierop de opheffing van het verbod op investeringen, het standpunt ook van de Deense minister dat zijn regering hiermee kon akkoord gaan, de vaststelling dat wij, de Europese Gemeenschap, volop de economische relaties met landen als

China en Libië normaliseren, hebben hier een rol gespeeld. Het is echter niet omdat men de economische relaties herstelt, dat de bescherming van de mensenrechten mag worden verwaarloosd. Ook ten aanzien van Zuid-Afrika blijft dat een essentiële opdracht, maar wij meenden dat enige aanmoediging diende te worden gegeven aan president De Klerk en dat men niet met twee maten en gewichten kan blijven werken. Ik bedoel hiermee dat het niet opgaat de economische relaties te normaliseren met een hele reeks landen waar op het vlak van de mensenrechten heel wat op aan te merken is, en anderzijds voorbij te gaan aan Zuid-Afrika.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Aelvoet voor een repliek.

Mevrouw Aelvoet. — Mijnheer de Voorzitter, de minister antwoordt mij dat deze beslissing volkomen overeenstemt met vroegere engagementen en uitspraken met vroegere engagementen en uitspraken van de Europese Raad van ministers, zoals de beslissingen van december 1990 en van februari jongstleden. Daarin was inderdaad vermeld dat de wetsontwerpen niet alleen moesten worden aangekondigd, ook diende duidelijk te worden gezegd volgens welke timing zij in het Parlement worden ingediend. Anderhalve week geleden had ik nog een gesprek met de Zuidafrikaanse ambassade en heb ik gevraagd naar deze ontwerpen. Zij konden mij de teksten niet geven, omdat ze volgens hen nog niet bestaan.

Op de voorstellen van president De Klerk in verband met de *Land Areas Act* is door het ANC, PAC en andere verzetsorganisaties en door de katholieke kerk van Zuid-Afrika zeer scherp gereageerd. Zij verwijten De Klerk en zijn regering dat zij het verleden en het behoud van de status-quo als uitgangspunt nemen en dat zij de problemen van de talloze mensen, dit uit hun huis werden gezet of verplicht werden te verhuizen, aan het marktmechanisme overlaten. De verzetsorganisaties beweren dus dat de huidige formulering van de afschaffing van die wet in feite de status quo bevestigt en zij verzetten zich daartegen.

Drie dagen vóór die bewuste beslissing van de Europese Raad van ministers is het ANC nog ontvangen door het EG-voorzitterschap en heeft het de strikte toezegging gekregen dat er op de eerstkomende vergadering niets zou worden gewijzigd aan de sancties. Wat dan achteraf is gebeurd, is een regelrechte klap in het gezicht van die mensen die op het ogenblik de verantwoordelijkheid hebben om met de Zuidafrikaanse regering te onderhandelen namens de niet-vertegenwoordigde meerderheid in het land.

Ik ben wel blij te vernemen dat ten minste de sancties van 1985 behouden blijven.

Dan is er de aangelegenheid van ijzer, staal en Krugerrand. Ijzer en staal vallen onder de bepalingen van de EGKS en voor een wijziging is dus eensgezindheid nodig. De inhoud van het Belga-bericht, dat u juist hebt voorgelezen, verwondert mij. Gisteren kreeg ik immers nog een ander bericht waaruit duidelijk bleek dat het Deense Parlement niet achter de opheffing van sancties staat. Normaal gezien spreekt het Parlement zich daarover vandaag uit, waarop ik wacht. Denemarken bevindt zich in een bijzonder moeilijke situatie. Het behoort zowel tot de Europese Gemeenschap, waar één type van beslissing het gehaald heeft, als tot de groep van de Scandinavische landen die gezamenlijk nog andere sancties aanhielden waarop zij niet terugkomen. Denemarken moet dus kiezen tussen twee « loyauteiten ». Het is ook opmerkelijk dat noch Japan, noch de Commonwealth, noch de Verenigde Staten in dit stadium ook maar iets aan hun sanctiebeleid hebben gewijzigd. Ik meen dus dat de Europese Gemeenschap veel te voortvarend is.

QUESTION ORALE DE MME DELRUELLE-GHOBERT AU
MINISTRE DE LA COOPERATION AU DEVELOPPEMENT
SUR « LES AGENTS PRIORITAIRES EN INSTAN-
TANCE DE REAFFECTATION DANS LE SECTEUR DE LA
COOPERATION »

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW DELRUELLE-GHOBERT AAN DE MINISTER VAN ONTWIKKELINGS-SAMENWERKING OVER « DE PERSONEELSLEDEN DIE VOORRANG GENIETEN BIJ DE REAFFECTATIE IN DE SECTOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Delruelle au ministre de la Coopération au Développement sur « les agents prioritaires en instance de réaffectation dans le secteur de la coopération ».

La parole est à Mme Delruelle.

Mme Delruelle-Ghobert. — Monsieur le Président, j'ai pris connaissance de la liste des agents prioritaires en instance de réaffectation, mise à jour au 10 mars dernier. Ceux-ci sont au nombre de 600 et apparaissent, pour la plupart d'entre eux du moins, très qualifiés.

Le ministre pourrait-il me dire quelles dispositions et mesures il compte prendre pour réaffecter et recaser ces agents dans le secteur de la coopération ?

M. le Président. — La parole est à M. André Geens, ministre.

M. A. Geens, ministre de la Coopération au Développement. — Monsieur le Président, j'attire l'attention de l'honorable membre sur le fait que s'il est vrai qu'il y a actuellement 600 coopérants sur la liste des prioritaires, il y a lieu de préciser que le droit à la priorité est conditionné et ne joue que pour autant : qu'il y ait des emplois vacants; que les candidats prioritaires se manifestent; qu'ils répondent aux qualifications requises pour exercer l'emploi; que les pays partenaires acceptent les candidatures.

Ce droit à la priorité est valable pendant deux années à partir de la fin de la dernière période de service. Les emplois vacants dépendent évidemment du contenu des programmes de coopération, qui sont le résultat de négociations bilatérales.

Comme je l'ai déjà dit à d'autres occasions, il n'entre pas dans mes intentions de créer des emplois qui ne répondraient pas aux nécessités de la coopération et dans le seul but de recaser les coopérants en priorité de réaffectation.

Je crois que ces coopérants ont intérêt, par souci de sécurité, à demander leur intégration dans les services publics belges, en application de la loi du 26 mars 1968, si tant est qu'ils désirent devenir des fonctionnaires à part entière.

Cette demande doit être introduite dans un délai d'un an à compter de la fin de leur dernière période de service.

Je reste particulièrement attentif à toute demande de personnel qui nous serait adressée par nos partenaires dans le but de garder, en service de coopération, les éléments les plus qualifiés dont nous pouvons disposer.

QUESTION ORALE DE M. MATHOT AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES SUR « LE FINANCEMENT DU FONCTIONNEMENT DES MAISONS DE REPOS ET DE SOINS »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MATHOT AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER « DE FINANCIERING VAN DE WERKING VAN DE RUST- EN VERZORGINGSTEHUIZEN »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Mathot au ministre des Affaires sociales sur « le financement du fonctionnement des maisons de repos et de soins ».

La parole est à M. Mathot.

M. Mathot. — Monsieur le Président, en date du 11 décembre 1990, les représentants des organisations des maisons de repos pour personnes âgées et des organismes assureurs ont signé une convention valable du 1er janvier 1991 au 30 décembre 1992.

Cette convention adapte, à dater du 1er avril 1991, le régime forfaitaire en fonction d'un système différencié de fixation du degré de besoin en soins des patients sur la base de l'échelle d'évaluation de Katz. Quatre degrés de dépendance sont retenus : O, A, B, C. Chaque degré correspond à un forfait spécifique.

Au départ de cette convention, les mêmes représentants se sont engagés à conclure, dans le courant du premier trimestre 1991, une convention semblable pour les maisons de repos et de soins.

Aucune réunion ne s'est encore tenue entre les deux parties pour cette application aux MRS. Malgré cela, l'INAMI a informé, en date du 27 mars, les MRS de l'application de mesures analogues — forfaits O, A, B, C — pour leurs patients. Pour cela, l'INAMI a requis des MRS la communication, avant le 1er avril, de toutes les demandes individuelles d'hébergement et, avant le 15 mai, de la preuve de la correspondance de l'effectif du personnel vis-à-vis des catégories de patients.

A cette même date du 27 mars, l'INAMI a adressé aux MRS de nouveaux formulaires relatifs à l'hébergement en MRS comportant notamment la répartition dans les diverses catégories O, A, B, C.

Le 24 avril, un arrêté royal fixant l'intervention de l'INAMI dans le financement des MRS a été publié au *Moniteur belge*. Cependant, il convient de s'interroger sur l'attitude de l'INAMI qui met en route, concrètement, des modalités d'application d'une convention entre les représentants des maisons de repos et de soins et des organismes assureurs alors que celle-ci n'a pas encore été signée ni négociée et qui, par cette « convention », applique anticipativement, sans publication officielle, de nouveaux critères d'hébergement en MRS alors que ceux-ci sont clairement fixés par l'arrêté royal du 2 décembre 1982.

Par ailleurs, s'agissant des MRS qui fonctionnent normalement et honnêtement avec un encadrement infirmier et paramédical répondant aux normes, n'estimez-vous pas que les futures modalités vont les pénaliser financièrement ? La solution des difficultés financières ne va-t-elle pas être apportée par une accentuation de l'hébergement et du maintien des patients à forte dépendance, c'est-à-dire ceux de catégorie C ? Enfin, comment assurer une stabilité de l'encadrement alors que les normes de personnel pourraient varier selon l'évolution de l'état de santé du patient admis ?

M. le Président. — La parole est à M. Deworme, secrétaire d'Etat, qui répond en lieu et place de son collègue M. Busquin.

M. Deworme, secrétaire d'Etat à l'Energie, adjoint au ministre des Affaires économiques. — Monsieur le Président, le 11 décembre 1990, les représentants des organisations des maisons de repos et de soins et des maisons de repos pour personnes âgées et des organismes assureurs ont, d'une part, conclu une nouvelle convention nationale entre les maisons de repos pour personnes âgées et les organismes assureurs portant sur la période du 1er janvier 1991 au 31 décembre 1992 et, d'autre part, se sont engagés à prendre un certain nombre de mesures analogues, applicables à partir du 1er avril 1991, concernant les maisons de repos et de soins. Cet engagement implique en effet qu'une nouvelle convention nationale entre les maisons de repos et de soins et les organismes assureurs doit être conclue pour la période du 1er avril 1991 au 31 décembre 1992.

Au cours de sa réunion du 17 décembre 1990, le comité de gestion du service des soins de santé a marqué son accord sur les propositions émanant de la commission de conventions.

L'accord conclu le 11 décembre 1990 a prévu également les montants forfaitaires applicables à partir du 1er avril 1991 dans les maisons de repos et de soins. Ces montants ont été fixés en fonction d'un système différencié de fixation du degré de besoin de soins des bénéficiaires, sur la base d'une échelle d'évaluation; ce système est analogue à celui retenu pour les bénéficiaires hébergés dans les maisons de repos pour personnes âgées.

Des instructions en la matière ont été communiquées aux maisons de repos et de soins par lettre-circulaire datée du 12 mars 1991, afin de leur permettre de prendre certaines mesures préparatoires.

Les arrêtés d'exécution relatifs à la mise en application des nouvelles dispositions à partir du 1er avril 1991, tant pour les maisons de repos et de soins que pour les maisons de repos pour personnes âgées, ont été publiés au *Moniteur belge* du 24 avril 1991 comme notre collègue, M. Mathot, le signalait.

Par ailleurs, je peux communiquer à l'honorable membre qu'au cours de la réunion du 24 avril 1991 de la commission permanente de convention maisons de repos et de soins/maisons de repos pour personnes âgées, il a été convenu que le texte de la nouvelle convention nationale entre les maisons de repos et de soins et les organismes assureurs serait soumis aux membres le 8 mai prochain; la convention prendra cours avec effet au 1er avril 1991. Cette nouvelle convention sera la concrétisation des décisions prises le 11 décembre 1990 par les membres de la commission de conventions; elle définira plus particulièrement, en ce qui concerne les interventions forfaitaires et les modalités de paiement, les rapports financiers et administratifs entre les parties concernées.

En ce qui concerne les normes en matière de personnel, nous communiquons à l'honorable membre qu'une étude effectuée par le collège national des médecins-conseils a révélé que la population dans les maisons de repos pour personnes âgées et les maisons de repos et de soins était répartie sur des degrés de nécessité de soins fort divergents. Finalement, quatre catégories ont été prises en considération. Pour chacune d'entre elles, un paquet de soins a été défini correspondant à un effectif de personnel déterminé. Les bénéficiaires qui, sur la base d'une échelle d'évaluation, sont classés en catégorie O et A, ne résideraient, en pratique, pas dans une maison de repos et de soins puisque les normes en matière de personnel définies à l'annexe à l'arrêté royal du 2 décembre 1982 fixant les normes pour l'agrément spéciale de maisons de repos et de soins sont plus élevées.

L'effectif du personnel de la catégorie B correspond entièrement aux normes de l'arrêté du 2 décembre 1982 précité.

Quant à la catégorie C, il s'agit de personnes dont la nécessité de soins est la plus élevée, et un effectif du personnel correspondant à cette nécessité a été fixé.

Enfin, nous soulignons que la classification dans une catégorie supérieure est freinée considérablement par le fait que l'accord du médecin-conseil est limité à un an au maximum. Cet accord peut être revu et/ou prolongé. En même temps, les populations de l'ensemble des établissements font l'objet d'une enquête par le collège national des médecins-conseils afin d'exclure des abus éventuels.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE BIJDRAGE VAN BELGIE TOT DE NEGENDE WEDERSAMENSTELLING VAN DE WERKMIDDELEN VAN DE INTERNATIONALE ONTWIKKELINGSASSOCIATIE

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI RELATIF A LA CONTRIBUTION DE LA BELGIQUE A LA NEUVIEME RECONSTITUTION DES RESSOURCES DE L'ASSOCIATION INTERNATIONALE DE DEVELOPPEMENT

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet betreffende de bijdrage van België tot de negende wedersamenstelling van de werkmiddelen van de Internationale Ontwikkelingsassociatie.

Nous abordons l'examen du projet de loi relatif à la contribution de la Belgique à la neuvième reconstitution des ressources de l'Association internationale de développement.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Didden, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik zal zeer kort verslag uitbrengen over dit ontwerp. Het enig artikel voorziet in de verhoging van de Belgische bijdrage met 9,210 miljard, te spreiden over drie jaar.

Terloops vermeld ik dat in de bijlage zeer interessante gegevens vermeld zijn over de Belgische bijdrage, alsmede over de Belgische bijdrage inzake ontwikkelingshulp, waarvoor dit filiaal van de Wereldbank opgericht is.

In de commissie is bijzonder veel aandacht besteed, zowel aan de kwalitatieve als aan de kwantitatieve bijdrage van ons land inzake ontwikkelingshulp. De minister heeft ter zake een aantal antwoorden gegeven en de reeds vermelde bijlage verstrekt. Zij geven een zeer goed beeld van onze positie binnen de OESO, waar België de — niet-oneervolle — zevende plaats bekleedt. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé :

Article unique. Le Roi est autorisé à consentir, au nom de la Belgique, une contribution d'un montant maximum de 9 210 000 000 de francs à l'Association internationale de développement, conformément à la résolution n° 150 intitulée « Ressources additionnelles : Neuvième reconstitution », adoptée le 8 mai 1990 par le conseil des gouverneurs de ladite association.

Enig artikel. De Koning is gemachtigd om, in naam van België, toe te stemmen in een bijdrage voor een maximum bedrag van 9 210 000 000 frank aan de Internationale Ontwikkelingsassociatie, overeenkomstig de resolutie nr. 150 getiteld « Aanvulling der middelen : Negende wedersamenstelling », goedgekeurd op 8 mei 1990 door de raad van gouverneurs van voormelde associatie.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — We stemmen zo dadelijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt voor de week van 6 mei 1991 de volgende agenda voor :

Dinsdag 7 mei 1991 om 14 uur 30.

1. Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de volgende Internationale akten :

1. Vierde EEG-ACS-Overeenkomst, financieel protocol, negen protocollen, slotakte en bijlagen I t/m LXXVIII, proces-verbaal van ondertekening en bijlagen I t/m VIII, ondertekend te Lomé op 15 december 1989.

2. a) Intern akkoord betreffende de financiering en het beheer van de communautaire steun;

b) Intern akkoord betreffende de maatregelen en procedures, nodig voor de toepassing van de vierde ACS-EEG-Overeenkomst, ondertekend te Brussel op 16 juli 1990.

2. Voorstel van resolutie betreffende de toestand in Kosovo.

3. Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 1 augustus 1960 betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding.

4. Ontwerp van wet betreffende het invoeren van een stuurbevet voor het bevaaren van de scheepsvaartwegen van het rijk.

5. Ontwerp van wet betreffende het bevestigen van de heffing en de inning van de opcentiemen op de onroerende voorheffing van de provincie Brabant voor 1988.

6. Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 4 en 14 van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen.

7. Herziening van artikel 137 van de Grondwet om het op te heffen.

8. Andere ontwerpen van wet waarover verslag zal zijn uitgebracht.

9. Interpellatie van de heer De Belder tot de minister van Buitenlandse Zaken over « de juiste interpretatie van de humanitaire interventie voorzien door de resolutie nr. 688 van de VN-Veilighedsraad ».

Woensdag 8 mei 1991 om 15 uur.

1. Inoverwegingneming van voorstellen.

2. Mondelinge vragen.

Te 16 uur : Naamstemmingen, onder meer een stemming over de grondwetsbepaling met bijzondere meerderheid als bepaald in artikel 131 van de Grondwet.

3. Interpellaties.

La commission du Travail parlementaire propose pour la semaine du 6 mai 1991 l'ordre du jour suivant :

Mardi 7 mai 1991 à 14 heures 30.

1. Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :

1. Quatrième Convention CEE-ACP, protocole financier, neuf protocoles, acte final et annexes I à LXXVIII, procès-verbal de signature et annexes I à VIII, signés à Lomé le 15 décembre 1989.

2. a) Accord interne relatif au financement et à la gestion des aides de la Communauté;

b) Accord interne relatif aux mesures à prendre et aux procédures à suivre pour l'application de la quatrième Convention ACP-CEE, signé à Bruxelles le 16 juillet 1990.

2. Proposition de résolution relative à la situation au Kosovo.

3. Projet de loi modifiant la loi du 1er août 1960 relative au transport rémunéré de choses par véhicules automobiles.

4. Projet de loi relatif à l'instauration d'un brevet de conduite pour la navigation sur les voies navigables du royaume.

5. Projet de loi portant confirmation de l'établissement et de la perception de centimes additionnels au précompte immobilier de la province de Brabant pour l'année 1988.

6. Projet de loi modifiant les articles 4 et 14 de la loi du 4 juillet 1989 relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales ainsi qu'au financement et à la comptabilité ouverte des partis politiques.

7. Révision de l'article 137 de la Constitution en vue de l'abroger.

8. Autres projets de loi dont le rapport sera fait.

9. Interpellation de M. De Belder au ministre des Affaires étrangères sur « l'interprétation exacte des interventions humanitaires prévues par la résolution n° 688 du Conseil de sécurité des Nations Unies ».

Mercredi 8 mai 1991 à 15 heures.

1. Prise en considération de propositions.

2. Questions orales.

A 16 heures : Votes nominatifs, dont un vote sur la disposition constitutionnelle à la majorité spéciale prévue par l'article 131 de la Constitution.

3. Interpellations.

Is de Senaat het met deze regeling van de werkzaamheden eens ?

Le Sénat est-il d'accord sur cette proposition d'ordre du jour ? (*Assentiment.*)

Dan is hiertoe besloten.

Il en est ainsi décidé.

PROPOSITION DE LOI RELATIVE A LA MOTIVATION FORMELLE DES ACTES ADMINISTRATIFS

Vote réservé et vote sur l'ensemble

VOORSTEL VAN WET BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN

Aangehouden stemming en stemming over het geheel

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons procéder maintenant au vote sur l'amendement et l'article réservés de la proposition de loi relative à la motivation formelle des actes administratifs.

Wij moeten thans stemmen over het aangehouden amendement en over het aangehouden artikel van het voorstel van wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Pour mémoire, je rappelle qu'hier, en séance publique, il a été entendu de nous informer auprès du service linguistique quant à la traduction en néerlandais du mot « adéquat » utilisé à l'article 3.

De taaldienst zegt dat « afdoende » de correcte vertaling is.

In de Nederlandse tekst zal dus het woord « afdoende » behouden blijven.

Ik signaleer eveneens dat tijdens de vergadering van gisteren werd gezegd dat om technisch-linguïstische redenen de tekst van artikel 3 luidt: « dans l'acte » en niet « dans le corps même de l'acte ». In het Nederlands valt eveneens het woord « zelf » weg in het zinsdeel « in de akte zelf ». Dat zijn dus technische verbeteringen aan artikel 3.

Bij artikel 6 was een amendement ingediend door de heren Tant en Suykerbuyk. Dit amendement is echter ingetrokken.

Ik breng artikel 6 in stemming.

Je mets aux voix l'article 6.

— Aangenomen.

Adopté.

De andere artikelen van het voorstel van wet werden reeds vroeger aangenomen. Wij stemmen nu over het voorstel van wet in zijn geheel.

Les autres articles de la proposition de loi ayant déjà été adoptés, nous passons au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

140 leden zijn aanwezig.

140 membres sont présents.

Allen stemmen ja.

Tous votent oui.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Ont pris part au vote :

Mme Aelvoet, MM. Allewaert, Anthuenis, Antoine, Arts, Barzin, Bascour, Bayenet, Belot, Mme Blomme, MM. Bockstal, Borin, Borremans, Bosmans, Mme Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Collignon, Content, Cools, Cooreman, Mmes Coorens, Dardenne, MM. De Backer, De Belder, De Beul, De Bremaeker, Declerck, Decléry, de Clippele, Deghilage, Dehousse, Delloy, De Loor, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deneir, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, de Wasseige,

Deworme, Didden, Diegenant, Dierickx, Donnay, Dufaux, Duquesne, Egelmeers, Erdman, Evers, Evrard, Falise, Flagothier, Garcia, A. Geens, Geeraerts, Gevenois, Gijs, Glibert, Grosjean, Gryp, Guillaume, Mme Harnie, MM. Henneuse, Henrion; Mme Herman-Michielsens, MM. Hofman, Holsbeke, Hotyat, Janzegers, Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lallemand, Langendries, Larcier, Leclercq, Leemans, Lenfant, Mme Lieten-Croes, MM. Luyten, Mahoux, Mainil, Marchal, Mathot, Matthys, Mme Maximus, MM. Minet, S. Moureaux, Mme Nélis, M. Ottenbourgh, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pataer, Péciaux, Peetersmans, Peeters, Petitjean, Pinoie, Poulain, Poulet, Priëls, Saulmont, Schellens, Schoeters, Seeuws, Simonet, Stroobant, Swinnen, Taminaux, Tant, Toussaint, Mmes Truffaut, Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Bree, Mme Van den Bogaert-Ceulemans, MM. Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborgh, Van Eetvelt, Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Verhaegen, Vermeulen, Verreycken, Weyts, Wintgens et Swaelen.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET VERDRAG TOT BESCHERMING VAN PERSONEN TEN OPZICHTE VAN DE GEAUTOMATISEERDE VERWERKING VAN PERSOONSgegevens, OPGE-MAAKT TE STRAATSBURG OP 28 JANUARI 1981

Stemming

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION POUR LA PROTECTION DES PERSONNES A L'EGARD DU TRAITEMENT AUTOMATISE DES DONNEES A CARACTERE PERSONNEL, FAITE A STRASBOURG LE 28 JANVIER 1981

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Verdrag tot bescherming van personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, opgemaakt te Straatsburg op 28 januari 1981.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi portant approbation de la Convention pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel, faite à Strasbourg le 28 janvier 1981.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

140 leden zijn aanwezig.

140 membres sont présents.

132 stemmen ja.

132 votent oui.

8 onthouden zich.

8 s'abstiennent.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Il sera soumis à la sanction royale.

Ann. parl. Sénat de Belgique — Session ordinaire 1990-1991
Parlem. Hand. Belgische Senaat — Gewone zitting 1990-1991

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Allewaert, Anthuenis, Antoine, Arts, Barzin, Bascour, Bayenet, Belot, Mme Blomme, MM. Bockstal, Borin, Borremans, Bosmans, Mme Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Collignon, Content, Cools, Cooreman, Mme Coorens, MM. De Backer, De Belder, De Beul, De Bremaeker, Declerck, Decléty, de Clippele, Deghilage, Dehousse, Delloy, De Loor, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deneir, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, de Wasseige, Deworme, Didden, Diegenant, Donnay, Dufaux, Duquesne, Egelmeers, Erdman, Evers, Evrard, Falise, Flagothier, Garcia, A. Geens, Geeraerts, Gevenois, Gijs, Glibert, Grosjean, Guillaume, Henneuse, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hofman, Holsbeke, Hotyat, Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lallemand, Langendries, Larcier, Leclercq, Leemans, Lenfant, Mme Lieten-Croes, MM. Luyten, Mahoux, Mainil, Marchal, Mathot, Matthys, Mme Maximus, MM. Minet, S. Moureaux, Ottenbourgh, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pataer, Péciaux, Peetersmans, Peeters, Petitjean, Pinoie, Poulain, Poulet, Priëls, Saulmont, Schellens, Schoeters, Seeuws, Simonet, Stroobant, Swinnen, Taminaux, Tant, Toussaint, Mmes Truffaut, Tyberghien-Vandenbussche, MM. Valkeniers, Van Aperen, Van Bree, Mme Van den Bogaert-Ceulemans, MM. Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborgh, Van Eetvelt, Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Verhaegen, Vermeulen, Verreycken, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

Mmes Aelvoet, Dardenne, MM. Dierickx, Gryp, Mme Harnie, M. Janzegers, Mme Nélis et M. Vaes.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

M. Vaes. — Monsieur le Président, pour justifier son vote d'abstention, le groupe écologiste souhaite formuler trois remarques importantes.

Nous tenons tout d'abord à attirer l'attention sur le fait que la convention a été signée en 1981. Nous aurions dès lors pu y adhérer depuis dix ans déjà. Ce fait confirme les retards qui se répètent trop fréquemment au Parlement belge. Nous ne faisons pas suffisamment diligence pour adopter les conventions internationales.

Deuxièmement, le projet du gouvernement relatif à la vie privée, qui porte sur la même matière, vient seulement d'être adopté par le Conseil des ministres, ce qui est également significatif d'un retard important. Le Parlement ne peut, en outre, examiner ce projet sans avoir reçu l'avis préalable du Conseil d'Etat.

En conséquence, le projet de loi sur la vie privée ne pourra en toute vraisemblance être voté dans les deux Chambres avant 1992, ce que nous regrettons vivement. Nous demandons en effet depuis plusieurs années que les travaux parlementaires soient accélérés sur ce sujet.

Enfin, les écologistes souhaitent qu'à l'occasion de la révision de l'article 68 de la Constitution, qui traite du pouvoir exclusif du Roi de signer les traités, une modification permette au Parlement de débattre au préalable des conventions internationales à signer par le gouvernement, de façon à ne pas être mis devant le fait accompli. En effet, actuellement, le Parlement ne peut qu'approuver ou désapprouver ces conventions internationales. (*Applaudissements.*)

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION EUROPEENNE POUR LA PREVENTION DE LA TORTURE ET DES PEINES OU TRAITEMENTS INHUMAINS OU DEGRADANTS, ET DE L'ANNEXE, FAITES A STRASBOURG LE 26 NOVEMBRE 1987

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DES AMENDEMENTS A LA CONVENTION SIGNÉE A PARIS LE 22 NOVEMBRE 1928 CONCERNANT LES EXPOSITIONS INTERNATIONALES, ADOPTÉS LE 31 MAI 1988

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DU PROTOCOLE ADDITIONNEL N° 4 A LA CONVENTION REVISEE POUR LA NAVIGATION DU RHIN, SIGNÉ A STRASBOURG LE 25 AVRIL 1989

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION PORTANT CREATION D'UN RESEAU INTERNATIONAL POUR L'AMELIORATION DE LA PRODUCTION DE LA BANANE ET DE LA BANANE PLANTAIN, FAITE A PARIS LE 27 OCTOBRE 1988

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET EUROPEES VERDRAG TER VOORKOMING VAN FOLTERING EN ONMENSELIJKE OF VERNEDERENDE BEHANDELING OF BESTRAFFING, EN VAN DE BIJLAGE, OPGEMAAKT TE STRAATSBURG OP 26 NOVEMBER 1987

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET OP 22 NOVEMBER 1928 TE PARIJS ONDERTEKENDE VERDRAG BETREFFENDE DE INTERNATIONALE TENTOONSTELLINGEN, AANGENOMEN OP 31 MEI 1988

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET AANVULLEND PROTOCOL NR. 4 BIJ DE HERZIENE RIJNVAARTAKTE, ONDERTEKEND TE STRAATSBURG OP 25 APRIL 1989

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE OVEREENKOMST TER OPRICHTING VAN EEN INTERNATIONAAL NETWERK TER PRODUKTIE-VERHOOGING VAN BANANEN EN KOOKBANANEN, OPGEMAAKT TE PARIJS OP 27 OKTOBER 1988

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet in hun geheel. (*Instemming.*)

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

139 membres sont présents.

139 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Ze zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont pris part au vote:

Aan de stemming hebben deelgenomen:

Mme Aelvoet, MM. Allewaert, Anthuenis, Antoine, Arts, Barzin, Bascour, Bayenet, Belot, Mme Blomme, MM. Bockstal, Borin, Borremans, Bosmans, Mme Cahay-André, MM. Capoen,

Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Collignon, Content, Cools, Cooreman, Mmes Coorens, Dardenne, MM. De Backer, De Bel-der, De Beul, De Bremaeker, Declerck, Decléry, de Clippele, Deghilage, Dehousse, Delloy, De Loor, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deneir, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, de Wasseige, Deworme, Didden, Diegenant, Dierickx, Donnay, Dufaux, Duquesne, Egelmeers, Erdman, Evers, Evrard, Falise, Flagothier, Garcia, A. Geens, Geeraerts, Gevenois, Gijs, Glibert, Grosjean, Gryp, Guillaume, Mme Harnie, MM. Henneuse, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hofman, Holsbeke, Hotyat, Janzegers, Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lallemand, Langendries, Larcier, Leclercq, Leemans, Lenfant, Mme Lieten-Croes, MM. Luyten, Mahoux, Mainil, Marchal, Mathot, Matthys, Mme Maximus, MM. Minet, S. Moureaux, Mme Nélis, M. Ottenbourgh, Mme Fanneels-Van Baelen, MM. Pataer, Pécriaux, Peetermans, Peeters, Petitjean, Pinoie, Poulain, Poullet, Priéels, Schellens, Schoeters, Seeuws, Simonet, Stroobant, Swinnen, Taminioux, Tant, Toussaint, Mmes Truffaut, Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Bree, Mme Van den Bogaert-Ceulemans, MM. Van den Broeck, Vandenhaute, Vandenborgh, Van Eervelt, Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Verhaegen, Vermeulen, Verreycken, Weys, Wintgens et Swaelen.

PROJET DE LOI RELATIF A LA CONTRIBUTION DE LA BELGIQUE A LA NEUVIEME RECONSTITUTION DES RESSOURCES DE L'ASSOCIATION INTERNATIONALE DE DEVELOPPEMENT

Vote

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE BIJDRAGE VAN BELGIE TOT DE NEGENDE WEDERSAMENSTELLING VAN DE WERKMIDDELEN VAN DE INTERNATIONALE ONTWIKKELINGSASSOCIATIE

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi relatif à la contribution de la Belgique à la neuvième reconstitution des ressources de l'Association internationale de développement.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet betreffende de bijdrage van België tot de negende wedersamenstelling van de werkmiddelen van de Internationale Ontwikkelingsassociatie.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

137 membres sont présents.

137 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont pris part au vote:

Aan de stemming hebben deelgenomen:

Mme Aelvoet, MM. Allewaert, Anthuenis, Antoine, Arts, Barzin, Bascour, Bayenet, Belot, Mme Blomme, MM. Bockstal, Borin, Borremans, Bosmans, Mme Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Chabert, Claeys, Collignon, Content, Cools, Cooreman, Mmes Coorens, Dardenne, MM. De Backer, De Bel-

der, De Beul, De Bremaeker, Declerck, Decléty, de Clippele, Deghilage, Dehousse, Delloy, De Loor, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deneir, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, de Wasseige, Deworme, Didden, Diegenant, Dierickx, Donnay, Dufaux, Duquesne, Egelmeers, Erdman, Evers, Evrard, Flagothier, Garcia, A. Geens, Geeraerts, Gevenois, Gijs, Glibert, Grosjean, Gryp, Guillaume, Mme Harnie, MM. Henneuse, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hofman, Holsbeke, Hotyat, Janzegers, Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lallemand, Langendries, Larcier, Leclercq, Leemans, Lenfant, Mme Lieten-Croes, MM. Luyten, Mahoux, Mainil, Marchal, Mathot, Matthys, Mme Maximus, MM. Minet, S. Moureaux, Mme Nélis, M. Otrenbrough, Mme Panneels-Var Baelen, MM. Pataer, Pécriaux, Peetermans, Peeters, Petitjean, Pinoie, Poulain, Poullet, Priëls, Schellens, Schoeters, Seeuws, Simonet, Stroobant, Swinnen, Taminiaux, Tant, Toussaint, Mmes Truffaut, Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Bree, Mme Van den Bogaert-Ceulemans, MM. Van den Broeck, Vandenhaute, Vandenborgh, Van Eervelt, Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Verhaegen, Vermeulen, Weys, Wintgens et Swaelen.

INTERPELLATIE VAN DE HEER LECLERCQ TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER «DE AANPASSING VAN HET INVESTERINGS-PROGRAMMA VAN DE NMBS VOOR DE AANLEG VAN EEN DERDE EN EEN VIERDE SPOORLIJN TUSSEN BRUGGE EN GENT»

INTERPELLATION DE M. LECLERCQ AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR «L'ADAPTATION DU PROGRAMME D'INVESTISSEMENT DE LA SNCB RELATIVEMENT A LA POSE D'UNE TROISIEME ET D'UNE QUATRIEME VOIE ENTRE BRUGES ET GAND»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Leclercq tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen over «de aanpassing van het investeringsprogramma van de NMBS voor de aanleg van een derde en een vierde spoorlijn tussen Brugge en Gent».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Leclercq. — Mijnheer de Voorzitter, de haven van Zeebrugge kende de jongste jaren een stormachtige ontwikkeling. Het totale goederenverkeer dat in 1982 nog beneden 10 miljoen ton lag, overschreed in 1986 15 miljoen ton, bereikte in 1988 20 miljoen, overschreed in 1989 25 miljoen ton en steeg in 1990 uit boven 30 miljoen ton. Aldus is Zeebrugge, wat het goederenverkeer betreft, de sterkst groeiende haven geworden in de *range* Le Havre-Hamburg.

Daarnaast is ook het passagiersverkeer in volle expansie. Jaarlijks schepen 891 000 personen in en ontschepen er 839 000. De meesten onder hen worden aan- of afgevoerd met personenwagens of met reïsbussen, want het spoor verzekert geen goede verbinding met de ferry-terminals. In dit verband betreurt ik dat het «semafoorproject» geen doorgang heeft gevonden. Dit project voorzagt in de aanleg van een spoorwegstation bij het begin van de havendam aan de voet van de westelijke havendam. Niettemin doen niet minder dan 306 000 voertuigen de haven van Zeebrugge aan in het toeristisch verkeer van en naar Groot-Brittannië.

Naast het toeristisch verkeer, is er vanzelfsprekend het commercieel verkeer. In het jaar 1990 deden niet minder dan 805 000 vrachtwagens de haven van Zeebrugge aan voor de aan- en afvoer van goederen. Voegt men hierbij nog de import en export van 209 000 personenwagens, dan heeft men enig idee van het verkeer over de weg van en naar Zeebrugge.

Onnodig te zeggen dat zich bij het havengebonden verkeer het lokale vervoer en verkeer voegt, dat van dezelfde wegen gebruik maakt, en tenslotte nog het kusttoerisme, en dat niet enkel tijdens de vakantieperiodes, maar gedurende het gehele jaar voor verkeersoverlast zorgt.

Deze cijfers die ik bij wijze van inleiding heb geciteerd, illustreren ten overvloede dat de wegeninfrastructuur van, naar en rond de haven hopeloos achterop is geraakt in vergelijking met de ontwikkeling van het vrachtvervoer. Dezelfde infrastructuur, die tien jaar geleden 10 miljoen ton moest verwerken, moet nu driemaal zoveel verwerken.

Meer nog: men verwacht dat de 800 000 vrachtwagens van vandaag in vijf jaar in aantal zullen verdubbelen. In het algemeen stelt men overigens om de vijf jaar een verdubbeling vast. Omstreeks het jaar 2000 zouden aldus ongeveer 3 miljoen vrachtwagens de haven aandoen.

Dit is een onhoudbare situatie. Ze heeft tal van dodelijke ongevallen en menselijk leed tot gevolg en dit wordt door de plaatselijke bevolking steeds minder geaccepteerd.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, u kent de streek goed en weet dat ook welke problemen het verkeer op de expresweg rond de stad Brugge en bij de doortocht door Lissewege, met zich brengt. Ze doet bij de bevolking ook steeds meer de vraag rijzen welke lijn wordt gevolgd in de overheidsbeslissingen. Men bouwt in 20 jaar tijd een moderne haven uit die succes moet boeken via de aangroei van de goederenstroom, maar men vergeet de aan- en afvoerlijnen die deze goederenstroom moeten verwerken. Men kan deze onhoudbare situatie verhelpen door een aantal maatregelen.

Ten eerste, door de verbindingen over de weg aan te passen en uit te breiden zonder daarbij evenwel de belangen van het leefmilieu uit het oog te verliezen. Het gaat om de aanleg van de ontbrekende verbinding tussen de E40 en de haven, tussen Jabbeke en Zeebrugge. Alle adviezen daaromtrent zijn thans bekend en de Vlaamse minister van Openbare Werken moet nu snel een beslissing nemen. Ik zal hierover niet verder uitweiden.

Ten tweede, door de verbindingen via het spoor te verbeteren en in gevoelige mate uit te breiden. Het moet inderdaad de ambitie zijn van alle verantwoordelijken in ons land om de verwachte aangroei van de goederenstroom voor een belangrijk gedeelte via het spoor op te vangen. Dit kadert in de visie van de Europese Commissie die de toenemende mobiliteitsproblemen, niet enkel voor personen, maar ook voor goederen, wil opvangen via het spoor en allerlei vormen van gecombineerd vervoer via het spoor en de weg.

Het kadert ook in de plannen van belangrijke haveninvesteerders in Zeebrugge. Ik denk onder meer aan de rederij CAST die begin volgend jaar operationeel moet zijn en enkele honderdduizenden containers aan de goederenoverslag zal toevoegen. Die rederij is er zich van bewust dat enkel het spoor de nodige garanties kan bieden inzake efficiënte en *just in time*-aflevering van de goederen. In haar filosofie stopt of begint de vervoerketen immers niet bij de haven van vertrek of bestemming maar bij de klant of de leverancier.

In het plan STAR 21 speelt de NMBS op deze filosofie in. Nu reeds zijn er belangrijke knelpunten op de spoorlijn tussen Brugge en Gent. De *dispatchers* van de spoorwegen moeten soms heksen-torenen uithalen om de goederentreinen tussen de reizigerstreinen door dit traject te loodsen.

De NMBS plant dan ook terecht de aanleg van een derde en een vierde spoor op dit traject, maar de timing van deze werken loopt hopeloos achter op de realiteit. Het derde spoor zou operationeel zijn tegen 1997, het vierde pas tegen het jaar 2005.

Tegen het jaar 1997 zal het goederenverkeer in de haven wellicht opgelopen zijn tot 40 à 45 miljoen ton, vooral als men weet dat drie belangrijke investeerders reeds een optie genomen hebben op de in aanbouw zijnde kaaien van het Wielingendok in de voorhaven. Eén daarvan is overigens een maatschappij waarin de NMBS participeert. Over het jaar 2005 kan ik nu nog geen zinnige uitspraak doen, maar zeker is dat het vierde spoor dan hopeloos te laat zal zijn.

Ik besluit dan ook, mijnheer de Voorzitter. Om de redenen die ik geschetst heb, om de evoluties die aan de gang zijn en om een einde te maken aan een situatie die nu reeds onhoudbaar is, verzoek ik de minister enig reëel perspectief te bieden. Enkel als er uitzicht is op een oplossing voor de huidige ellende, zal men nog enkele jaren geduld kunnen oefenen.

Concreet betekent dit dat de NMBS ervoor moet zorgen dat het derde spoor niet in 1997, maar reeds in 1994 operationeel is. Het betekent ook dat men de aanleg van het vierde spoor moet bespoedigen ten einde de sneltreinen voor personenvervoer te scheiden van het goederenvervoer.

Mijnheer de minister, ik hoop dat het u mogelijk zal zijn de NMBS ertoe te bewegen het plan STAR 21 in die zin aan te passen. Het is overigens in haar eigen belang, indien zij ernaar streeft een deel van de koek van de toename van het goederenverkeer in de wacht te slepen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Dehaene.

De heer Dehaene, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Leclercq omdat hij zijn interpellatie naar vandaag heeft willen verplaatsen.

Men kan de NMBS niet verwijten dat zij bij haar investeringen onvoldoende rekening heeft gehouden met de uitbouw van de haven van Zeebrugge. Juist bij de uitbouw van deze haven was er een ver doorgedreven samenwerking tussen de NMBS en de havenautoriteiten. De andere havens in ons land zouden er voordeel bij hebben de NMBS ook nauwer bij hun uitbouw te betrekken.

De investeringen voor de haven van Zeebrugge hebben belangrijke effecten op de mobiliteit. Bij de uitbouw van de haven heeft men echter te weinig aan die mobiliteitseffecten gedacht. Jos Ansoms heeft bij de Vlaamse Raad een voorstel van decreet ingediend om bij belangrijke investeringen niet alleen een MER, maar ook een mobiliteitsstudie te eisen. De haven van Zeebrugge kan als voorbeeld worden aangehaald van een investering waar dit nodig was geweest. Nu heeft men een haven uitgebouwd in de zee. Eens aan land houdt de infrastructuur te weinig rekening met de mobiliteit. In het geval van de haven van Zeebrugge heeft de NMBS echter nog het meest van alle betrokkenen met dat aspect rekening gehouden.

Ook in het tienjarenplan, dat in het kader van STAR 21 werd uitgewerkt, heeft de NMBS rekening gehouden met de uitbouw van de haven van Zeebrugge. Ik begrijp wel dat sommigen bepaalde delen van dit plan sneller uitgevoerd willen zien. Wij moeten echter rekening houden met het geheel van het spoorwagennet.

In het tienjarenplan is de aanleg van een derde spoor tussen Zeebrugge en Brugge opgenomen. De aanleg van dat spoor vereist echter de versterking van het spoor door de plaatsing van spoorstaven van 60 km/m, de sanering van de bedding, de aanleg van een kruising op verschillende niveaus tussen de lijnen Brugge-Zeebrugge/Knokke en Brugge-Blankenberge ter hoogte van de vertakking Brugge-Zeehaven, de aanleg van een derde spoor tussen het station Brugge en de vertakking-Dudzele nabij Zeebrugge. Er zijn dus heel wat infrastructuurwerken nodig vóór het derde spoor kan worden aangelegd. Voor de aanleg van een derde spoor tussen Brugge en Gent moeten onteigeningen van woningen en gronden plaatshebben, de bouw van kunstwerken om de overwegen af te schaffen, het herbouwen van 6 overbruggingen, verlenging van 17 onderbruggingen en onderdoorgangen, grondwerken, werken aan de sporen, de seininrichting, de bovenleidingen, de voeding en de telefonie, aanpassing van de perronbreedte aan de stopplaatsen en verbouwingen van stationsgebouwen.

Ook hier zijn dus omvangrijke infrastructuurwerken nodig. Deze werken met meer dan 50 pct. in de komende 5 à 10 jaar, hebben tot doel de verwachte toename van het goederenverkeer op te vangen. Daarbij wil men toch een voldoende capaciteit behouden voor de reizigerstreinen, die vooral tussen Brugge en Gent zeer belangrijk zijn.

Zoals de heer Leclercq heeft aangehaald, bedroeg de toename van het goederenverkeer per spoor te Zeebrugge tussen 1980 en 1990 215 pct. in aantal wagens en 370 pct. in aantal ton. Volgens de huidige vooruitzichten zal het goederenvervoer blijven toenemen tegen een ritme van 10 tot 20 pct. per jaar, een aangroei die zich inzonderheid voordoet bij het gecombineerd vervoer. Daartoe zullen er overigens te Zeebrugge verschillende nieuwe installaties

worden gebouwd door privé-firma's. Ik denk hier aan de nieuwe terminal CAST in het zuidelijke insteekdok, de nieuwe terminal van de Katoennatie in de voorhaven en een tweede laadtoeren voor erts en steenkolen. Tot slot kan men er nog de uitbreiding van de activiteiten van de firma Ferry-Boats, waarin de NMBS participeert, aan toevoegen.

De kosten voor het project van een derde spoor tussen Zeebrugge en Gent worden begroot op 3 100 miljoen, waarvan 1 300 miljoen voor Zeebrugge-Brugge en 1 800 miljoen voor Brugge-Gent. De NMBS plant deze werken tussen 1991-1996 voor het project Zeebrugge-Brugge en tussen 1991 en 1997 voor het project Brugge-Gent.

Belangrijk om weten is dat reeds op korte termijn het derde spoor het mogelijk zal maken de regelmatigheid van de treinen te verbeteren voornamelijk op de piekuren. Later blijkt de aanleg van het vierde spoor onontbeerlijk te zijn voor de indienststelling van sneltreinen tegen 200 en 220 km per uur, gelet op de noodzakelijke specialisatie van de sporen. Daarmee zal overigens de verwachte toenemende vraag kunnen worden opgevangen door de indienststelling tussen Brugge en Gent van twee L-treinen in plaats van een nu. Dit project dat werd opgenomen in STAR 21, is gepland tussen 2001 en 2005 voor een kostprijs van 1 600 miljoen frank.

De aandacht wordt erop gevestigd dat de investeringsprojecten die het tienjarenplan 1991-2000 vormen, door de NMBS werden vooropgesteld, rekening houdend met het belang van elk project, van het per jaar beschikbare investeringsbudget, van de mogelijkheden aan mankracht en van de omvang van elk project.

Ten opzichte van deze criteria, vergt de aanleg van een derde spoor waarvan de voltooiing gepland is voor 1997 een uitzonderlijke inspanning van de NMBS.

Voor het vierde spoor rechtvaardigen de behoeften, waarvoor het moet worden aangelegd, geen vervroegde realisatie.

Volgens de bestaande capaciteit en de vooruitzichten van de NMBS kan het toenemende goederenverkeer vanuit Zeebrugge binnen de huidige planning worden opgevangen. Degenen die over een versnelde uitvoering spreken, onderschatten de werken die nodig zijn om het derde spoor te realiseren. Ik verheer niet dat, de dag dat aan de concrete planning van het derde spoor zal worden begonnen, er nog heel wat problemen zullen rijzen in verband met de plaats van het traject. Wanneer volgens de planning wordt gewerkt, zullen wij de behoeften kunnen opvangen.

Bovendien — en daar heeft de heer Leclercq niet de aandacht op gevestigd — is de NMBS in de haven van Zeebrugge zodanig ingeplant dat zij met een gecombineerd vervoer de problemen optimaal kan opvangen. Vaak kan direct van schip op treinwagon worden gewerkt. De NMBS kan de verwachte capaciteit echter niet alleen verwerken. Derhalve zal de ontsluiting van de haven ook langs de weg moeten gebeuren.

Toch zal zij, met de geplande investeringen, een zeer belangrijke rol kunnen spelen zoals zij dat trouwens ook in het verleden heeft gedaan. Ik verwijs naar de groecijfers van de jongste tien jaar die ik heb geciteerd. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Leclercq.

De heer Leclercq. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn zeer omstandig antwoord. Ik kan er weinig op repliceren, vermits hij vooral technische argumenten heeft aangehaald die erop neerkomen dat de werken tijd zullen vergen. Ik dring er wel op aan dat de werken geen vertraging oplopen ten opzichte van de timing. Als het derde spoor pas in 1997 af zal zijn, dan zullen ze in de streek nog zes jaar geduld moeten hebben. Gelet op het steeds toenemend verkeer kunnen we dus nog heel wat problemen verwachten.

Bovendien zal de aanleg van de verbinding Jabbeke-Zeebrugge ook niet van vandaag op morgen worden gerealiseerd, gelet op de krappe middelen van de Vlaamse Executieve.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER CARDOEN TOT DE MINISTER VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE OVER « DE MALAISE BIJ HET PERSONEEL EN DE CLIËNTEEL VAN DE POST »

INTERPELLATION DE M. CARDOEN AU MINISTRE DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES SUR « LE MALAISE QUI SEVIT AU SEIN DU PERSONNEL ET DE LA CLIËNTELE DE LA POSTE »

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Cardoen tot de minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over « de malaise bij het personeel en de cliënteel van de Post ».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Cardoen. — Mijnheer de Voorzitter, op 15 januari 1987 interpeleerde de heer Willockx de toenmalige staatssecretaris van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over « de heersende malaise bij personeel en cliënteel van de Posterijen ».

De spreker had het toen vooral over het ontoereikend budget van de post, over het falend topkader, over de beperkte en slechte dienstverlening, over verouderde loketzalen, over het onvriendelijk onthaal van de klanten in de kantoren, over de vakantie die niet kan worden opgenomen — miljoenen uren —, over de onmogelijkheid van het personeel om veertien dagen aan een stuk vakantie te krijgen, over het ongenoegen van de postboden, over het verlies van markten, over de loodzware top, over de overdreven centralisatie kortom over de malaise bij personeel en cliënteel van de Post.

We zijn nu vier jaar later en het ogenblik lijkt mij gekomen om als parlementslid een evaluatie te maken. Ik stel echter vast dat alle destijds opgesomde problemen niet alleen zijn blijven bestaan, maar ook nog zijn verergerd. Het ergst van al is dat de dienstverlening van de Post, die over een monopolie beschikt voor de uitreiking van geadresseerde zendingen, nog meer wordt beknut.

In 1987 bekleog de heer Willockx zich erover dat de Post de vroege uitreiking van dagbladen en zakenpost beperkte tot de bebouwde kommen. Vier jaar later blijkt van deze vroege uitreiking praktisch niets meer over, door het beleid van de ministers Willockx en Colla. Zo wordt de handelscorrespondentie op zaterdag niet meer besteld en krijgen de bedrijven geen post meer in de late namiddag. Slechts in een klein aantal agglomeraties wordt nog vroege post uitgereikt. Een famous gat in de markt wordt aldus verwaarloosd. In mijn streek krijgen heel wat mensen hun krant pas na de middag. Een bepaalde Vlaamse krant krijgt gemiddeld vijftig klachten per dag, die zowel op de kwaliteit van de service als op de late bestelling betrekking hebben.

De gebrekkige dienstverlening is niet te wijten aan het personeel zelf. De Regie van Posterijen geeft geen blijk van commercieel inzicht en integrale kwaliteitszorg is voor haar een loos begrip. Fouten worden wel opgemerkt, maar niet opgelost, zelfs niet signaleerd. Bij klachten is het dus zeer moeilijk de oorzaak te achterhalen. Het resultaat is dat er nooit verbetering komt. Het marktverlies waarover de heer Willockx het had in 1987 wordt dus veroorzaakt door het beleid zelf.

Groot was dan ook mijn verwondering toen ik op 28 maart jongstleden in de kranten las dat de Post haar monopolie voor de rechter verdedigt omdat een privé-firma uit het Luikse de dienstverlening aanvult die de Post bewust laat vallen. Ik ben een verdediger van het monopolie van de Post, maar dit mag niet door de beleidsverantwoordelijke te grabbel worden gegooid.

De dienstverlening heeft een nog grotere knauw gekregen na het invoeren van de nieuwe postcodes. Ik heb hier vroeger al aangevoerd dat dit probleem op een heel andere wijze had kunnen worden aangepakt, zonder iedereen in het land tot nutteloze uitgaven te verplichten. Niemand kon echter voorspellen dat deze uitgaven zo nutteloos zouden zijn. Ons werd inderdaad beloofd dat met de nieuwe postcode de uitreiking van de Post sneller zou gebeuren. Vandaag blijkt echter dat de minister niet alleen de vroege uitreiking heeft afgeschafte, maar bovendien wordt het streefdoel D + 1, uitreiking de dag na afgifte in een postbus, lang niet bereikt. De gemiddelde Belg krijgt zijn correspondentie, na het invoeren van de nieuwe postcode, later dan ervoor. De vraag moet worden gesteld: « Waarvoor was dit allemaal nodig? »

Ik zie in mijn omgeving dat heel wat brieven drie, vier werkdagen na verzending worden uitgereikt. Uit ingewonnen informatie blijkt dat dit overal in het land het geval is. De minister zal wel komen aandraven met statistische gegevens om het tegendeel te bewijzen, maar de praktijk leert dat zijn cijfers over de D + 1 steeds fel overschat zijn in vergelijking met onafhankelijke onderzoeken van Test Aankoop bijvoorbeeld.

Ik heb hier trouwens bij wijze van steekproef brieven bij die mij op een bepaalde dag werden toegestuurd. Het merendeel hiervan is twee, drie of meer dagen onderweg. Vandaag nog hoorde ik van een ambtenaar van deze Senaat dat zijn post vanuit het sorteercentrum in Brussel X tot aan zijn woonplaats in Ukkel drie tot vijf dagen onderweg is.

Het zal bijgevolg niemand verbazen dat koerierbedrijven trachten in te spelen op deze tekortkomingen van de Post. Spijtig is wel dat de minister dat afnemen van de dienstverlening tracht te verdoezelen door een beroep te doen op het gerecht.

Helemaal het einde op gebied van dienstverlening is het sluiten van postkantoren tijdens de vakantiemaanden. Dit initiatief heeft vele cliënten van de Post in 1990 zeer verrast. Wat gedaan met onze mensen zoals onze ouderen en gepensioneerden die niet op vakantie gaan of kunnen gaan? Hierdoor wordt aan deze mensen het recht ontzegd om hun assignatie te laten uitbetalen in het kantoor naar keuze. Daar waar iedereen gedacht had dat dit onverantwoord initiatief niet zou worden herhaald, blijkt dat in de zomer van 1991 nog meer kantoren zullen worden gesloten. De vraag is natuurlijk waar dit zal eindigen, vooral als men zich herinnert waarom deze maatregel werd genomen en uitgebreid.

De minister heeft zich namelijk ten overstaan van het personeel geëngageerd om eindelijk 14 dagen vakantie te geven tijdens de zomer. Op zichzelf is dit een zeer lovenswaardig initiatief. Om dit doel te bereiken is natuurlijk reorganisatie vereist en hier wringt het schoentje.

De nodige organisatoren worden gewoon niet ter beschikking van de kantoren gesteld. Er kan dus niet gereorganiseerd worden en men sluit dus maar het kantoor, zodat de cliënt moet opdraaien voor het initiatief van de minister.

Het ontbreken van beleid op het gebied van organisatie is ook nefast voor het postpersoneel zelf. Een postbode die ziet dat het aantal uit te reiken stukken op zijn ronde verhoogt en die om een herziening van zijn dienst vraagt omdat hij zijn klanten niet meer kan bedienen zoals het hoort, krijgt deze herziening niet of met vele maanden vertraging. Dit heeft tot gevolg dat zijn tegoed aan vrije uren en vakantie abnormaal hoog wordt en dat hij uiteindelijk riskeert ziek te worden. Dit verschijnsel werd door de heer Willockx in 1987 ook al aangeklaagd. Hij sprak van: « de zich opstapelende miljoenen uren aan achterstallige vakantie ». Nu is het alleen maar erger geworden. De laatste jaren zijn daar nog wat miljoenen bijgekomen en het ziekteverzuim is abnormaal hoog.

Ik zou trouwens graag vernemen tot op welke hoogte het tegoed aan uren rust en vakantie in de Post op het ogenblik is gestegen en hoeveel het gemiddeld aantal ziekte-dagen per persoon er is. Ik kreeg de cijfers graag uitgesplitst voor Vlaanderen, Wallonië en Brussel. Dat dit gebrek aan organisatie-talent bij het postpersoneel een malaise veroorzaakt ligt voor de hand. Het aantal stakingsaanzeggingen en werkelijke stakingen, gemeld in de kranten, is de laatste maanden niet meer te tellen.

Ik verwijs nog naar de stakingsaanzeggingen die men mij gisteren heeft gemeld. In de regio Brussel-Halle-Vilvoorde zijn er stakingen in Vilvoorde, aanzeggingen in Vilvoorde en Zaventem. In Dilbeek beschikt men over 39 personeelsleden om 38 diensten te verzekerden. Ook in Leuven X verwacht men stakingsaanzeggingen.

Mijnheer de minister, weet u dat te Grimbergen bijvoorbeeld in de maand februari jongstleden een bepaalde dienststronde gedurende 14 dagen niet werd verzekerd omdat er geen postbode ter beschikking was?

Een goed management moet deze zware tekortkomingen nochtans kunnen rechtzetten. De heer Willockx gaf in 1987 reeds de teneur aan. Hij sprak over: « het feit dat de follow-up vanuit het gecentraliseerde postbeheer aan de top, ingevolge de loodzware structuur, zoniet onmogelijk dan toch zeer moeilijk is. Dit alles leidt ook tot verminderde dienstverlening. »

Ik meen nochtans dat de deskundigen van Team Consult, tegen betaling van ettelijke miljoenen per jaar, de minister nog altijd bijstaan om deze organisatieproblemen bij de Post op te lossen. Kan de minister dit bevestigen en meededelen welke andere taken deze deskundigen nog hebben?

Ik herinner mij dat Team Consult in 1985 als remedie voor de organisatieproblemen bij de Post, een verregaande decentralisatie met bevoegdheidsoverdracht naar de UKA's had voorgesteld. Ik weet dat hiervoor een halfslachtige oplossing is uitgewerkt. Er kwam wel een decentralisatie naar de ongeveer 66 UKA's, maar de bevoegdheidsoverdracht volgt niet. Hiervan is althans niets zichtbaar voor de cliënt, die nochtans de eerste geïnteresseerde is.

Heeft de minister er een verklaring voor waarom na 6 jaar de situatie van de Post op dit gebied ongewijzigd is gebleven, hoewel daar de sleutel is voor het oplossen van het probleem?

Centraal in de goede werking van de Post staan de sorteercentra. In het rapport Team Consult werd het respecteren van D + 1 vooral afhankelijk gemaakt van de oprichting van 5 hypermoderne sorteercentra en niet zozeer van de wijziging van de postcodes.

Nu blijkt echter dat de minister absoluut niet de intentie heeft om deze moderne sorteercentra in gebruik te nemen.

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Mijnheer Cardoen, waar haalt u het vandaan dat ik die intentie niet zou hebben? Om u goed te kunnen antwoorden had ik graag enige precisering hierover.

De heer Cardoen. — Mijnheer de minister, het lijkt mij toch abnormaal dat het gebouw van Antwerpen X klaar is, maar dat de noodzakelijke infrastructuur, die uiteindelijk het functioneren van het sorteercentrum mogelijk moet maken, nog niet is besteld. U had deze beslissing reeds sinds 1988 kunnen nemen. U heeft dat niet gedaan, hoewel u wordt bijgestaan door wereldvermaarde adviseurs. Ik herhaal, tot op vandaag is die belangrijke bestelling nog niet geplaatst.

Deze situatie is tekenend voor het beleid van de Post. De plannen bestaan sinds 1985. De budgetten waren jaren geleden reeds opgesteld, maar men wacht en men klaagt bij de rechter dat de anderen sneller zijn.

Ik eindig met het probleem van de klasseverheffing van postkantoren. Mevrouw Tyberghien heeft u een aantal weken geleden geschreven in verband met de klasseverhoging van het kantoor Oostende 1 en de klasseverhoging van Kortrijk 1. Om deze maatregelen te nemen, heeft men zich gebaseerd op een aantal criteria waarvan ik de waardecijfers sterk betwijfel. Als men die normen dan toch hanteert bij de classificatie, vraag ik mij af — hoewel deze classificatie sinds 1979 niet meer werd gebruikt — waarom men precies deze twee postkantoren heeft uitgekozen en men niet dezelfde maatregel heeft toegepast voor de kantoren van Leuven 1, Oudenaarde, Dendermonde, Brussel 21 en Jambes, die op basis van dezelfde criteria in aanmerking kwamen voor een verhoging. De kantoren Sint-Niklaas, Brussel 3, Herentals, Mortsel, Herstal, Huy, Brussel 14, Ronse, Antwerpen 6 en 2 en nog anderen kwamen in aanmerking voor verhoging.

De heer Henrion, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Mijnheer de minister, ik zeg u dit enkel omdat de beslissing mij onlogisch lijkt, en omdat de consequenties ervan ook gevolgen hebben voor de ambtenaren of de postontvangers. Het spreekt vanzelf dat, wanneer er een wijziging in de klasse komt, er evenveel ook nieuwe aanstellingen en mutaties volgen.

De politieke conclusie van dit alles is dat een onderneming als de Post, die toch een openbaar bedrijf is en die, zoals minister Willockx destijds zei, voor 's lands economie en voor het dagelijkse leven van de burger moet zorgen, niet geleid kan worden vanuit een bepaalde politieke overtuiging of partijpolitieke ingesteldheid. Een modern bedrijf vereist echter een meer dynamisch management, onafhankelijk en los van elke politieke druk.

Ik hoop alleen maar dat het autonoom bedrijf, de Post, meer kansen krijgt. De administrateur-generaal van de Post verklaarde in september 1990 dat de Post zich als overheidsbedrijf sterk

maakt de toekomst aan te kunnen. Terwijl de koerierbedrijven zich voorbereiden om de situatie in de toekomst op te vangen, merk ik echter weinig initiatieven bij de Post.

Mijnheer de minister, ik vrees dat de beoogde herwaardering van de Post slechts in geringe mate gerealiseerd zal worden.

M. le Président. — La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt. — Monsieur le Président, j'interviendrai très brièvement dans le cadre de l'interpellation de M. Cardoen. Je tiens à dire d'emblée que je souscris entièrement à ses propos. De toute évidence, nous constatons, au niveau de l'organisation des distributions postales, une évolution inquiétante et une diminution permanente de la qualité du service. Nous avons tous connu, voici quelques années, les trois distributions quotidiennes de courrier, lesquelles ont ensuite été ramenées à deux, puis à une. Actuellement, le courrier est distribué d'une manière irrégulière et tardive. D'après les dires de M. Cardoen, il s'agit là d'un problème général et non local.

Cependant, en ce qui concerne Bruxelles, la situation s'est aggravée tout récemment. À ce propos, je vous ai d'ailleurs, monsieur le ministre, posé une question écrite à laquelle, je suppose, nous recevrons prochainement une réponse. Toutefois, cette interpellation me donne l'occasion d'anticiper sur le sujet.

J'ai lu que la réorganisation des tournées postales à Bruxelles résultait d'une circulaire que vous auriez rédigée et qui est en vigueur depuis le 1er avril. Il y a un an ou deux, vous aviez déjà modifié le système des tournées et instauré la tournée unique et quotidienne en gardant cependant une tournée pour la distribution du courrier commercial et prioritaire, laquelle avait lieu entre 7 heures et 8 heures du matin. Depuis le 1er avril, cette tournée a été supprimée; ainsi, il ne reste que la tournée unique qui se fait, selon les quartiers, à 11 heures, à midi, à 13 heures ou à 14 heures; le courrier prioritaire n'existe plus. Particulièrement à Bruxelles 12 — Woluwe-Saint-Lambert — et à Bruxelles 18 — Uccle —, la distribution du courrier subit des retards extraordinaires. J'habite personnellement à Uccle. À titre d'exemple, j'ai reçu, samedi dernier, les ordres du jour de réunions qui s'étaient tenues, dans notre assemblée, les mardi et mercredi précédents.

Je souhaiterais, monsieur le ministre, vous poser des questions très précises.

Qu'en est-il de la circulaire du 1er avril réorganisant la distribution du courrier d'une manière qui, à première vue, semble peu heureuse, ce qui entraîne une nouvelle dégradation du service? Pour quelles raisons avez-vous modifié le système en place depuis un an ou deux seulement? Comment expliquer que, dans certains bureaux de poste, il y ait de tels retards?

En ce qui concerne Bruxelles, se pose certainement un problème de personnel. Je n'en fais pas une question linguistique, mais je constate qu'à Bruxelles, la plupart des membres du personnel viennent de très loin. Aussi, dès que surgit un problème dans les transports publics, le personnel n'arrive pas et les bureaux restent fermés. J'aimerais savoir, monsieur le ministre, s'il existe à Bruxelles des difficultés particulières de recrutement de personnel et pour quels motifs.

Je lisais récemment dans la presse que vous vous étiez félicité, à juste titre d'ailleurs, du développement du téléfax en Belgique. Il y a là quelque chose d'assez paradoxal entre, d'une part, l'adaptation réelle de la RTT aux technologies nouvelles et, d'autre part, la distribution du courrier où l'on en revient pratiquement à des méthodes artisanales.

J'espère, monsieur le ministre, que vous apporterez des réponses concrètes aux questions que je vous ai posées.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Colla.

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb vooraf twee opmerkingen. Ten eerste waren de vragen die deze interpellatie begeleidden, vrij summier. Daarom behoud ik mij het recht voor om op onverwachte precieze vragen op een later tijdstip te antwoorden.

Ten tweede heeft collega Cardoen een zeker prestige op het gebied van de materie «overheidssector» in het Parlement en erbuiten. Daarom ben ik ook enigszins ontgoocheld. Men komt

immers ongeloofwaardig over, wanneer men een beeld schildert dat slechts negatieve elementen bevat. Mijnheer Cardoen, als ik u mag geloven is elke organisatie volkomen afwezig, heersen er malaise en verwaarlozing en kunnen we, vooral voor de jongste twee jaar, van management niet eens spreken. Men kan zich bij het aanhoren van dat soort slogans terecht afvragen of dit een redelijke en objectieve benadering is. Ik zeg dit niet met plezier. Als er dan toch een objectieve bron bestaat die een evaluatie heeft gemaakt, krijgt men dit moeilijk over zijn lippen. *Test Aankoop* heeft nog niet zo lang geleden een rapport gemaakt. U hebt het ongetwijfeld gelezen en u zal het met mij eens zijn dat eruit blijkt dat de Belgische Post en haar evolutie nog niet zo slecht zijn. Dan moet er toch iets verbeterd zijn. Ik kan mij moeilijk indenken dat u meent dat ik de test van *Test Aankoop* zelf heb geschreven. Ik heb u echter niet horen zeggen dat er iets is verbeterd.

De heer Cardoen. — Mijnheer de minister, ik kan u aan de hand van brieven, die in mijn bezit zijn en die ik ook niet zelf heb geschreven, aantonen dat bijzonder veel mensen hun beklag doen.

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Mijnheer Cardoen, voor de beoordeling van een bedrijf dat met 46 000 personeelsleden doordringt tot in elk gehucht van het land, moet u een onderscheid maken tussen de verbetering of verslechtering van de algemene situatie enerzijds en de anecdotes anderzijds, hoe belangrijk deze ook zijn. Ik ben de laatste om te betogen dat de Post geen lacunes of problemen meer heeft. Integendeel, deze zijn belangrijk, maar voor een objectieve beoordeling en balans moet u de situatie van drie jaar geleden vergelijken met de situatie op dit ogenblik. Ik ben niet verantwoordelijk voor wat anderen hebben gedaan.

Ik ga nu even in op een aantal van uw bedenkingen. Om de noodzakelijke structurele veranderingen uit te voeren, waren financiële middelen nodig. U beweert dat er sinds vier jaar niets is veranderd. Ik ga daarmee akkoord, maar laten we eerst eens over de financiële middelen praten. In 1985 ontving de Post een dotatie en remuneratie van 17,3 miljard. Deze werd systematisch verminderd, maar dat moet u de verantwoordelijke van het huidige management niet verwijten. De dotatie werd verminderd tot 12,4 miljard, hoewel Team Consult erop wees dat ten minste 16,5 miljard nodig was. De jongste twee jaar stel ik plots opnieuw een verhoging vast. Voor 1991 beschikken we nu over 13,4 miljard. Dit is een eerste element dat aantoonde dat de «bloedsomloop» van de werkmiddelen merkbaar is verbeterd. U kan dit cijfer niet tegenspreken en u kan niet anders dan ermee akkoord gaan dat dit een verbetering is.

U beweert dat u niets merkt van de uitvoering van het basisplan opgesteld door Team Consult en dus van de noodzakelijke infrastructuurverbeteringen.

Mijnheer Cardoen, ik zal al de punten van uw kritiek één voor één met u bespreken.

U had het eerst over het transport. Er was gepland om 15 posttreinen op het spoor te zetten. Zij rijden nu reeds alle 15.

Voorts had u het over de sorteercentra Antwerpen X en Charleroi X. Van de 5,5 miljard toegestane investeringen werden er nu al 4,5 miljard aangevat. U beweert dat het gebouw te Antwerpen af zou zijn. Dat is niet juist. U kan daarover mijn collega Jos Dupré ondervragen. Hij is verantwoordelijk voor de Regie der Gebouwen. Ik zal geen kritiek leveren op zijn werk, want bij alle grote bouwwerken moet er rekening worden gehouden met vertraging. U kan daar wellicht uit ervaring over meespreken. In Antwerpen, zowel als in Charleroi, volgen de werken vrij goed de vooropgestelde planning. Er is een lichte vertraging, maar begin volgend jaar zullen de grote werken rond zijn.

U verwijt mij dat ik deze werken niet meer ter harte zou nemen; ik zou ze zelfs tegenwerken. U denkt dat te kunnen aantonen met het voorbeeld van de moderne sorteermachines, die nog niet toegewezen zijn. Ik zal u even uitleggen wat er precies met die machines aan de hand is.

Toen ik de bevoegdheid kreeg over mijn departement, stelde ik vast dat zowel voor Antwerpen X als voor Charleroi X de capaciteit buiten alle verhoudingen was geraamd. De aanbesteding voor deze machines was dus eveneens ruimschoots overschat. Vindt u

dat een minister met verantwoordelijkheidszin aan het lijstje onnuttige en overbodige openbare investeringen er zo nodig nog één moet toevoegen? Ik heb de voorkeur gegeven aan een nieuwe telling en ik heb op basis daarvan de aanbesteding waardeloos verklaard. Op basis van de nieuwe telling, die een correct idee geeft van het bestaande postverkeer en rekening houdend met de te verwachten ontwikkelingen die voortvloeien uit ons agressief beleid, zijn wij tot nieuwe cijfers gekomen. Zij liggen aanzienlijk lager dan de oude, ondanks het feit dat wij een marge hebben ingebouwd, zowel voor Antwerpen X als voor Charleroi X. Als u zegt dat ik begin 1989 de aanbesteding had moeten tekenen en een overinvestering toelaten dan zou ik u nog kunnen volgen.

De heer Cardoen. — Mijnheer de minister, ik geloof dat het sorteercentrum van Antwerpen oorspronkelijk geconcentreerd was voor het bedienen van twee provincies?

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Dat is nog altijd het geval, mijnheer Cardoen.

De heer Cardoen. — Ik heb menen te begrijpen dat dat niet langer was behouden.

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Het spijt mij, mijnheer Cardoen, die informatie is onjuist. De vijf grote industriële sorteercentra bedienen zowel in Vlaanderen als in Wallonië elk twee provincies. Ik zal u daarover cijfers geven.

De raming waarop de bestelling van de machines is gebeurd, bedroeg 3,1 miljoen stuks per dag. Na hertelling kwamen wij op 1,4 miljoen stuks per dag voor Antwerpen X en hiervoor was een investeringsbedrag voor machines vastgelegd van 1,2 miljard. Met de huidige investering van 780 miljoen frank zullen wij tot 2 miljoen stuks per dag kunnen behandelen. Vindt u dat ik dat verschil over de balk had moeten gooien omdat die beslissing enige vertraging met zich mee heeft gebracht? Die vertraging zal zich niet laten gevoelen in het in werking treden, want het gebouw zal in het eerste trimester van volgend jaar operationeel zijn en het toewijzingsdossier voor de machines is nu bij mij toegekomen. Wij zullen dus klaar zijn met het installeren van de machines op het ogenblik dat de bouwwerken worden beëindigd. Ook op het vlak van de timing was er dus geen enkele reden tot overinvestering.

Uit mijn beslissing om de eerste aanbesteding ongedaan te maken en een nieuwe aanbesteding uit te schrijven, de conclusie trekken dat ik Antwerpen X of Charleroi X zou willen boycotten of afbouwen, getuigt van kwade wil. Hetzelfde geldt voor Charleroi X. De cijfers waren daar nog veel frappanter.

Daarenboven is het gebouw meer dan groot genoeg zelfs indien er meer postverkeer zou zijn dan in de gunstige ramingen is voorspeld.

Wij hebben dus het aantal bestelde machines voor zowel Antwerpen X als Charleroi X teruggeschoefd, niet omdat wij niet expansief willen zijn, maar omdat wij een redelijke investering willen doen.

Met betrekking tot Brussel X is de planning van de verhuis zeer ver gevorderd. Er zijn tijdens deze legislatuur conventies gesloten met de NMBS en met de Regie der Gebouwen. Wij hebben Brussel X «ontvet» door het decentraliseren van de internationale post naar sorteercentra aan onze grenzen.

In Gent X en in Luik X zijn een aantal werken uitgevoerd. Voor Gent wordt een uitbreiding gepland en voor Luik een nieuwe inplanting.

Zoals Team Consult voorstelde, werd het aantal sorteercentra verminderd. Vier zijn op het ogenblik al afgeschaft. De overige verdwijnen naarmate de grote industriële centra in werking treden en de hoofdstadpostkantoren van de grond komen.

Er zijn 66 hoofdstadpostkantoren gepland. 31 ervan werken reeds en 10 andere zijn dit jaar gepland. De overige hoofdstadpostkantoren zijn afhankelijk van het bouwprogramma.

Van de nieuwbouw van 10 hoofdstadpostkantoren heb ik het dossier laten herwerken: vier in Vlaanderen en zes in Wallonië. Een hoofdstadpostkantoor is belangrijk. Het moet niet luxueus zijn, maar modern en voldoende ruim voor het personeel en voor de klanten.

Per postkantoor werd zomaar 5 000 m² gepland. Na onderzoek blijkt dat zonder aan de dienstverlening te raken 2 700 m² meer dan volstaat. Mijnheer Cardoen, zou u dan ook niet de herwerking van die dossiers hebben bevolen?

In 1988 waren er 917 uitreikingskantoren. Er is een fusie tot stand gekomen omwille van rationaliteit en veiligheid. Op het ogenblik zijn er nog 679 en het streefdoel is 575 uitreikingskantoren. Dat betekent dat wij sinds 1988 goed werk hebben geleverd met het globale postplan.

Als men beweert dat er inzake infrastructuur mismanagement en geen verbetering is, ontbreken mij de objectieve gegevens om zulke stelling bij te vallen.

De verbetering van het postbedrijf komt tot stand door de optelsom van alle structurele hervormingen. Een onderdeel eruit lichten, zoals de postnummers, kan natuurlijk niet. Nieuwe postnummers vormen een onderdeel van dit plan.

Het is onjuist dat de postuitreiking slechter zou zijn als gevolg van het invoeren van de nieuwe postnummers. Er zijn inderdaad problemen geweest, maar dat was niet omwille van de organisatie. In Vlaams-Brabant, Waver, werd vastgesteld dat de oude postnummers nog veel te vaak werden gebruikt. Wij hebben de bevolking speciale adreswijzigingskaarten en vignettes overgemaakt en hebben erop gewezen dat hun correspondenten nog steeds het oude postnummer gebruiken. Met het vignet en de adreswijzigingskaart konden ze hun correspondenten daarvan op de hoogte brengen.

De heer Cardoen. — Ik heb gezegd dat sinds het invoeren van de nieuwe postnummers geen verbetering is ingetreden.

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Hoe kan je verlangen dat één structurelelement, dat deel uitmaakt van een totaliteit, resultaat oplevert? Wij kunnen maar na een langere termijn resultaten zien, wanneer alle elementen, zoals de industriële sorteercentra, de hoofdkantoren en de postnummers, zijn aangepakt. Dan pas zal het werk vruchten afwerpen, op voorwaarde natuurlijk dat wij een juiste planning hebben uitgewerkt. Tot nu toe volgen wij de planning, maar er worden wel correcties aangebracht.

U spreekt over de malaise bij het personeel van de Post. Het absentisme is inderdaad een groot probleem.

De heer Luyten. — Dat is hier ook een groot probleem!

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Het aantal ziekte-dagen in 1990 ligt nog altijd hoog, namelijk gemiddeld 25 dagen. Er is echter, in tegenstelling tot wat u beweert, een verbetering. In 1987 bedroeg het gemiddeld aantal ziekte-dagen 28 à 29. Dat is dus een kleine verbetering. In het eerste trimester van 1991 is er evenwel een merklijke verbetering tegenover het eerste trimester van 1990. Een aantal maatregelen die wij hebben ingevoerd, blijken succes te hebben. Zo werd er in het laatste sectorieel akkoord een produktiviteitspremie ingevoerd. Dit blijkt stilaan goede resultaten op te leveren.

U had het ook over stakingen, mijnheer Cardoen. Ik heb de cijfers hier bij mij. Wij moeten een onderscheid maken tussen stakingsaanzeggingen en echte stakingen. Sinds 1987 is er geen massale staking meer geweest bij de Post. Het nieuwe beleid heeft daar mijns inziens toch wel iets mee te maken. Er waren een aantal kleine acties in 1990, vooral in de streek van Charleroi en Luik. Ik pas echter in mijn beleid niet de politiek van twee maten en gewichten toe. Het is niet omdat op een bepaald ogenblik ergens versterking wordt toegekend, dat men dit automatisch ook in Charleroi en Luik moet doen. Als er een voldoende personeelsbezetting is, dan is er geen versterking nodig. Sommige van die stakingsacties waren terecht en daar hebben wij dan maatregelen getroffen. Andere sancties waren echter niet terecht. Men kan echter niet uit het aantal stakingsdagen afleiden of er een goed beleid wordt gevoerd. Soms moet men neen kunnen zeggen en dat doe ik dan ook.

De zogezegde slechte sfeer heeft ook te maken met het personeelsbestand. U klaagt terecht over vakantiedagen die niet kunnen worden genomen, over overuren, over een gebrek aan postbo-

des in sommige gemeenten. Anderen vinden echter dat het aantal personeelsleden bij de Post nog moeten worden ingekrompen. Sinds de jaren 80 is het personeelsbestand bij de Post al heel wat verminderd. Zoals u weet, mocht tot 1989 maar 1 op de 5 afgevoelde personeelsleden bij de Post worden vervangen. Daarna heeft de regering evenwel in de programmawet bepaald dat alle afgevoelde personeelsleden mogen worden vervangen. Resultaat: in 1987 waren er 1 000 nieuwe aanwervingen en in 1990 4 000. De bedoeling was niet de Post voor ons plezier vol te stoppen met mensen, maar die nieuwe aanwervingen waren bittere noodzaak. Wij hebben ons hierbij echter gehouden aan de budgettaire mogelijkheden. Wij hebben gedaan wat wij kunnen om het personeelsbestand op hetzelfde peil te houden.

Ook de wedden vormen een groot probleem bij de Post. Het is inderdaad geen hemel op aarde. Tussen 1979 en 1989 werd er geen enkel sectorieel akkoord gesloten in de Post. In 1989 en in 1990 werd er telkens een sectorieel akkoord gesloten. Toch is de exploitatierkening nog altijd in evenwicht. Dat betekent, bovenop de twee intersectoriële akkoorden, voor de begroting 1991 een meeruitgave met iets meer dan twee miljard frank.

Ik zal u enkele concrete voorbeelden geven om aan te tonen wat de inspanningen en de verbeteringen zijn, maar ook welke weg er nog moet worden afgelegd.

U heeft gesproken over het probleem van het recruterende van personeel. Een postbode die één persoon ten laste heeft verdiende in 1988 bruto 35 500 frank. Waar gaat men nog personen vinden die voor zulke wedde willen werken en dan nog vaak om vijf uur 's morgens moeten beginnen? In 1991 bedraagt die brutowedde 41 400 frank. Ook voor dat bedrag vind je nog niet te veel kandidaten. Ik ben zo blij als een kermisvogel omdat ik op drie jaar tijd die brutowedde heb kunnen optrekken met ongeveer 6 000 frank. Zo'n wedde is niet om rijk van te worden. Het is echter een merkelijke verbetering en meer kan ik momenteel echt niet doen.

Met deze gegevens kan u toch niet volhouden dat er sedert de interpellatie van de heer Willockx vier jaar geleden, geen verbetering is ingetreden. Er gebeurde heel wat aan essentiële elementen om te komen tot een betere sfeer en een betere dienstverlening.

In verband met de vakanties stelt u vragen omtrent het sluiten van kantoren in 1991. Daarvan is er geen sprake. Ook in 1990 werden er geen kantoren gesloten.

De heer Cardoen. — Ik zal u voorbeelden geven, mijnheer de minister.

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Ik zal u vertellen wat er gebeurd is, mijnheer Cardoen. In 1989 hebben wij inderdaad geëxperimenteerd. Het kan immers niet dat de werknemers bij de Post hun twee weken vakantie niet kunnen nemen. In de hele financiële sector worden tijdens de zomermaanden ook agentschappen en bijkantoren gesloten. Ook bij de Post werden in 1989 tijdens de vakantiemaanden, wanneer er veel minder activiteit is, loketten of bijkantoren gesloten. Dat gebeurde echter alleen daar waar op maximum 500 meter afstand een ander bijkantoor open was. In 1990 hebben wij het experiment bijgestuurd en zijn er geen sluitingen meer geweest. Ook voor 1991 zijn er geen sluitingen gepland. Het systeem dat in 1990 werd ingevoerd, zal echter worden verdergezet. Het grootste deel van het postpersoneel kan nu eindelijk, sedert twee jaar, zijn twee weken loonvakantie opnemen in de periode tussen juni en september. Er is dus wel een verbetering ingetreden, of vergis ik mij zo erg, mijnheer Cardoen?

De veiligheid van de werknemers bij de Post is eveneens een groot probleem. Ik bespaar u de opsomming van de reeks van maatregelen die werden genomen. Ik wil er echter één aanhalen die kadert in een volledig nieuwe filosofie, namelijk het ontmoedigen aan overvallers van geldtransportwagens. Wanneer er tijdens het geldtransport iets schort, wordt het geld onmiddellijk verkleurd of versnipperd.

Mijnheer Cardoen, in verband met de dienstverlening zijn de maatregelen die werden getroffen op het vlak van het geldverkeer toch wel degelijk een verbetering. De saldoverzekerings werd ingevoerd. De klanten moesten worstelen met twee chequeformulieren. Nu hoeven zij er nog slechts één te gebruiken.

Vroeger hadden de klanten van de Postcheck drie kaarten nodig: een waarborgkaart voor het buitenland, een waarborgkaart voor het binnenland en een postomatkaart. Dat is er nu nog maar één. Wie vroeger een zichtrekening had bij de Postcheck kon zelfs geen kredietkaart hebben. Wij hebben die ingevoerd in samenwerking met mijn collega, de minister van Financiën. In slechts een paar maanden tijd hebben we er al 17 842 verkocht. Van een succes gesproken! De debetrente werd merkkelijk verlaagd, ook in samenwerking met de minister van Financiën. De kasfaciliteiten werden verhoogd. Ik wacht op een advies van de Raad van State om een koninklijk besluit te publiceren, ook al in overleg met de minister van Financiën, om onder bepaalde voorwaarden intrest op de zichtrekening te geven.

De heer Cardoen. — Dat was niet het onderwerp van mijn interpellatie.

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Neen, u heeft mij daarover niet geïnterpelleerd, maar ik vind het al te gemakkelijk te spreken over een malaise bij de Post, alleen te praten over zaken die volgens u verkeerd lopen, te beweren dat er niets is veranderd, dat er een gebrekkig management is ...

De heer Cardoen. — Ik ben de eerste om te zeggen dat het met de financiële verrichtingen beter gaat.

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Dat heb ik niet gehoord. Ik probeer nu alleen maar een evenwichtig tableau te schetsen van ons beleid. Ook de invoering van de dienst Telepost is een succes geworden.

Dan kom ik tot uw kritiek over de postbestelling. Waar haalt u het dat ik iets veranderd heb aan de vroege bestelling? In Brussel heeft die als dusdanig nooit bestaan. Er zijn alleen maar twee experimenten geweest die, bij gebrek aan personeel, moesten worden stopgezet. Ik kan toch niet iets afbouwen dat nooit heeft bestaan! Ik heb niets veranderd aan de regels die bestonden inzake vroege bestelling. En u zult met mij toch toegeven dat de derde ronde definitief tot de verleden tijd moet behoren. Kortom, ik stel vast dat ik de organisatie van de Post op geen enkel vlak heb afgebouwd.

Ziedaar mijn antwoord op de interpellatie van de heer Cardoen. Op de specifiek technische vragen zal ik schriftelijk antwoorden. Als de heer Cardoen nog eens van plan is mij te interpellieren, wil ik hem toch vragen mij een uitvoeriger interpellatieverzoek toe te sturen zodat ik hem meteen in openbare vergadering op alle vragen precieze antwoorden kan geven.

M. Desmedt m'a posé des questions relatives au recrutement du personnel à Bruxelles. Il est évident que des problèmes se posent sur ce plan, mais ce n'est pas nouveau. Je précise d'ailleurs qu'Anvers connaît les mêmes difficultés. A Bruxelles comme à Anvers, il est difficile de trouver des candidats acceptant de travailler à la Poste. La principale raison en est le niveau des salaires.

En effet, à Bruxelles comme à Anvers, le décalage entre les salaires proposés par la Poste et les rémunérations offertes par le secteur privé est très grand, bien plus qu'ailleurs dans le pays. Il en résulte d'énormes problèmes dans l'organisation du service postal puisque nous nous voyons contraints d'engager des agents n'habitants pas la ville où ils travaillent. Ces derniers venant parfois d'une localité très éloignée, il ne leur est pas toujours possible d'arriver à l'heure au bureau de poste auquel ils sont affectés; c'est particulièrement vrai s'ils se déplacent en train.

De plus, dès que l'occasion s'en présente, ces agents demandent leur mutation à un bureau moins éloigné de leur domicile, ce qui, sur le plan social, est tout à fait normal. Par conséquent, les services des bureaux postaux de Bruxelles et d'Anvers sont affectés par la grande mobilité de leur personnel, car il est évident qu'un facteur connaissant sa tournée depuis plusieurs mois est nettement plus performant qu'un débutant!

Tels sont, monsieur le Président, les éléments que je tenais à fournir en réponse à cette interpellation.

Ann. parl. Sénat de Belgique — Session ordinaire 1990-1991
Parlem. Hand. Belgische Senaat — Gewone zitting 1990-1991

De heer Cardoen. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister omdat hij minstens gedeeltelijk mijn vragen heeft beantwoord. Ik had het vooral over de dienstverlening aan de burger en ik heb er geen enkele moeite mee om te onderstrepen dat ook positieve zaken werden gerealiseerd. Ik beweer alleen dat vooral in de landelijke streken de mensen hun post nu veel later krijgen en dat de krantenbestelling stilaan een ware ramp wordt. Vooral daarover hoor ik rond mij enorm veel klachten.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Colla.

De heer Colla, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben inderdaad niet ingegaan op het probleem van de krantenbestelling. Op het ogenblik voer ik besprekingen met de dagbladuitgevers om te onderzoeken of wij niet tot een joint venture kunnen komen waarin de verantwoordelijkheid wordt gedeeld tussen de uitgevers en de Post.

De krantenbestelling betekent voor de Post een uitgave van 9 miljard frank per jaar. Zij ontvangt daarvoor 5 miljard van de Staat die aldus het zeer goedkope tarief voor de krantenbestelling wil waarborgen in de overtuiging dat kranten een belangrijk element zijn in ons democratisch bestel. Deze vergoeding mag dus niet worden beschouwd als een subsidie aan de Post. De eigen inkomsten van de Post uit de tarieven belopen 2 miljard. Er staan dus 7 miljard inkomsten tegenover 9 miljard uitgaven. Dit kan men bedrijfseconomisch niet blijven volhouden. Ik heb met de krantenuitgevers reeds verschillende besprekingen hierover gehad.

Toen ik twee jaar geleden op het departement kwam, was ik van mening dat wij zelf zouden moeten kunnen instaan voor de krantenbestelling. Om overal in het land vóór 8 uur een krant in de bus te krijgen, daarvoor heb je echter heel wat postbodes nodig, eigenlijk alleen maar om die piekuren op te vangen. Dan rijst het enorme organisatorische probleem dat je voor deze mensen weinig of geen werk hebt buiten die piekuren. Wij hebben op het ogenblik niet de souplesse om snel over te schakelen op een ander soort personeel. Dat is dus een ernstig probleem. Morgen meer inkomsten verwerven door een betere organisatie kan blijkbaar alleen in theorie.

De kranten staan trouwens helemaal niet te springen om hun tarieven te verhogen. Als ik bij privé-verdelers informeer naar de prijs die de klanten daar moeten betalen, dan krijg ik amper cijfers. Tegenover de dagbladuitgevers zeg ik heel duidelijk: ik ben bereid om een betere kwaliteit te leveren, maar dit is alleen mogelijk als ik over meer inkomsten beschik. Ik heb derhalve een joint venture voorgesteld waarin de Post en de dag- en weekbladuitgevers elk voor 50 pct. zouden participeren. Dan zal de kwaliteit van de besteldienst wellicht kunnen worden verhoogd. Ik ben er echter ook van overtuigd dat zulks de uitgevers meer zal kosten.

Ze zullen dan wel meer inspraak krijgen in het beheer. Het is gemakkelijk te zeggen dat de bestelling slecht verloopt en dat het beter kan als men zelf geen enkele verantwoordelijkheid heeft en vaak ook onvoldoende inzicht heeft in de situatie.

De mogelijkheid van een joint venture ben ik dus nu aan het onderzoeken. Ik meen dat ze een oplossing kan bieden. Het fundamentele probleem is echter dat de kosten groter zijn dan de inkomsten zodat een drastische wijziging onmogelijk is.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATION DE M. DE CLIPPELE AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LA DISPARITION DE TITRES A LA CAISSE INTERPROFESSIONNELLE DE DEPOTS ET DE VIREMENTS DE TITRES (CIK) POUR PLUS DE 325 MILLIONS PENDANT LES CINQ DERNIERES ANNEES »

INTERPELLATIE VAN DE HEER DE CLIPPELE TOT DE MINISTER VAN FINANCIEN OVER « DE VERDWIJNING TIJDENS DE VOORBIJE VIJF JAAR VAN EFFECTEN VOOR EEN WAARDE VAN MEER DAN 325 MILJOEN BIJ DE INTERPROFESSIELE EFFECTENDEPOSITO- EN GIROKAS (CIK) »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle l'interpellation de M. de Clippele au ministre des Finances sur « la disparition de titres à la Caisse interprofessionnelle de dépôts et de virements de titres pour plus de 325 millions pendant les cinq dernières années ».

La parole est à l'interpellateur.

M. de Clippele. — Monsieur le Président, cette interpellation n'a pas une portée critique; elle se veut plutôt constructive.

Vous avez procédé, monsieur le ministre, à une réforme importante de la Bourse, mais pour que cette réforme soit complète, il conviendrait de revoir le problème de la CIK. La Caisse interprofessionnelle de dépôts et de virements de titres a été fondée, en 1976, par les bourses belges, des banques et les agents de change. Elle a pour fonction la conservation et le transfert des titres traités en bourse. Tous les ordres de bourse, entre professionnels, doivent obligatoirement être liquidés via la CIK.

Depuis quelques années, le volume d'affaires a fortement augmenté. Cela tient principalement aux mesures prises par le gouvernement précédent, lequel a favorisé le capital à risque, alors que votre gouvernement a davantage favorisé le capital à taux fixe.

Le nombre de valeurs au porteur traitées par la CIK est passé de 68 millions, en 1981, à 493 millions en 1990. La conservation stable de titres est passée de 52 millions, en 1981, à 274 millions en 1990.

Par contre, les valeurs traitées en pourcentage sont passées de 154 milliards, en 1985, à 226 milliards, en 1987, et à 151 milliards en 1990.

En date du 5 décembre 1990, je vous ai posé une question écrite concernant la dématérialisation des titres traités à la Bourse de Bruxelles et conservés à la CIK. Vous m'avez répondu que les quantités de titres en dépôt à la CIK étaient comptées et pointées : par un audit interne, une fois l'an; par le contrôle externe de trois grandes banques, la BBL, la KB et la GB, lesquelles procèdent régulièrement à la vérification des contrôles effectués par l'audit interne; par les commissaires-réviseurs de la CIK, qui portent deux fois par an une appréciation sur la qualité et la quantité des contrôles effectués et, enfin, par une firme d'audit étrangère qui, pour compte des assureurs de la CIK, apprécie chaque année la qualité et la quantité des contrôles, la sécurité physique et l'étanchéité des procédures.

Vous m'avez répondu également que les pertes définitives suivantes avaient été enregistrées : 26 700 000 en 1986, 107 000 000 en 1987, 35 700 000 en 1988, 100 000 000 en 1989 et 56 500 000 en 1990, soit, au total, 325 900 000 francs.

Après indemnités successives par les compagnies d'assurances, les pertes effectives, complètes et définitives pour la CIK, depuis son origine, s'élèvent à 213 millions de francs.

Les polices d'assurances prévoient une franchise jusqu'à 50 millions. Cela signifie que tous vols ou pertes inférieurs à 50 millions sont à charge de la CIK et que les compagnies d'assurances n'interviennent que pour la partie dépassant ce montant. La CIK a ainsi pris à sa charge 213 millions de francs.

Ces pertes ont effectivement été amorties par prélèvements sur le capital ou les réserves de la CIK, suivis d'augmentations successives du capital, et par prélèvements sur les recettes perçues par la CIK.

Je suis très surpris non seulement du montant total de ces pertes, lesquelles s'élèvent à plus de 325 millions, mais surtout de leur répétition annuelle.

Si je puis comprendre que des vols ou des pertes se produisent pendant un an ou deux, cette répétition annuelle m'inquiète.

Il est inadmissible que, devant l'ampleur et la permanence de ces disparitions de titres, un contrôle plus efficace n'ait pas été instauré.

Ainsi je me permets de poser les questions suivantes : quel est le montant des primes d'assurances que la CIK ou l'Etat a versé aux compagnies d'assurances, de 1986 à 1990, pour couvrir les pertes de la CIK ? Les titres perdus ont-ils été identifiés ? La CIK a-t-elle fait chaque fois opposition ? Quelles améliorations seront apportées au système de contrôle ? En quoi consiste le contrôle du vol des titres ou coupons par le personnel ? Est-il vrai que la CIK refuse de rembourser aux déposants les droits de garde perçus sur des titres qu'elle ne détenait pas ? Cette dernière question intéresse plus particulièrement les agents de change.

Par ailleurs, en visitant l'immeuble qu'occupe la CIK à Bruxelles, rue de Namur, j'ai pu constater que le personnel avait non seulement un accès direct aux titres mais qu'il les manipulait physiquement. Il me semble que cette procédure ne tient pas compte des principes les plus avancés de la technologie moderne, et notamment de l'automatisation.

Je me suis plus particulièrement intéressé aux caves dont l'accès n'est autorisé que si l'on est porteur d'une certaine carte. J'ai pu constater que les titres y étaient empilés et accessibles aux membres du personnel. Ces personnes sont, il est vrai, soumises à une fouille minutieuse avant la sortie. Cependant, subtiliser un titre ne doit pas présenter de difficultés pour un habitué des lieux. Sans être un expert de la question, ce contrôle me paraît désuet et archaïque.

J'ai pris contact avec la SEGA, société suisse qui assiste les banques dans le domaine de la conservation et le transfert de titres. Près de 10 p.c. des opérations boursières mondiales se déroulent en Suisse via la SEGA.

Celle-ci m'a écrit que depuis son existence, elle n'avait jamais connu de dommages causés par perte ou vol. Les procédés internes sont réglés par des contrôles continus et stricts. Le contrôle interne est exercé par un département qui veille à ce que les consignes soient observées. De plus, une première société de révision externe effectue des contrôles non annoncés, au hasard, et une seconde société de révision supervise les procédés techniques internes de la SEGA. Il existe encore toute une série d'autres mesures internes.

En ce moment, la SEGA fait construire un nouveau bâtiment contenant une vaste chambre forte automatisée. L'accès aux titres, par des interventions humaines sera dès lors sensiblement réduit; en outre, les logiciels informatiques amélioreront davantage le contrôle. Tout mouvement physique de titres est, en outre, enregistré minutieusement et sera traçable.

Grâce à l'automatisation et au traitement informatique des données, les coupons sont détachés, dans une large mesure, uniquement sur papier. Le détachement fictif de coupons a été instauré et a apporté à tous les participants des avantages considérables. Ce qui autrefois était véritablement un travail manuel est exécuté, de nos jours, en quelques fractions de secondes par les ordinateurs les plus modernes et les plus performants d'une société appelée Téléskur.

Il est vrai que les Suisses bénéficient d'un régime fiscal successoral particulièrement favorable. Les droits de succession, en ligne directe, sont quasi inexistantes. Seuls deux ou trois cantons sont soumis à des droits de succession en ligne directe mais à des taux réduits, de l'ordre de 2 à 4 p.c. En ligne collatérale, les droits de succession sont également minimes. Par contre, notre pays se situe en tête pour ce qui concerne cette matière.

En effet, de père à fils, à partir du dixième million — valeur approximative d'une maison à Bruxelles — la taxation est de 24 p.c. et de 30 p.c. à partir du vingtième million. En ligne indirecte, les taux sont véritablement effrayants puisqu'ils atteignent 80 p.c. à partir du septième million. Pour cette raison, les Suisses sont moins demandeurs de titres au porteur, ce qui n'est pas le cas des Belges.

Ils requièrent de nombreuses manipulations dont on pourrait fort bien se passer et qui entraînent nécessairement un accroissement de travail pour la CIK. Quotidiennement, la SEGA ne procède qu'à 500 manipulations physiques alors que la CIK en effectue 5 000.

J'attire également votre attention sur les divergences de vues existant au sujet de la CIK : la Bourse estime qu'elle est une institution de transfert des titres alors que les banques la considèrent comme une institution de conservation des titres et, dans une moindre mesure, de liquidation de ceux-ci.

Or, si nous désirons que, dans le cadre européen, la Bourse belge joue un rôle important et efficace, il est urgent de revoir les méthodes de travail de la CIK.

J'ai pu constater que son personnel était certes dévoué mais j'ai eu l'impression qu'il s'agissait, en partie, d'un personnel intérimaire. Elle devrait donc, en premier lieu, recruter du personnel qualifié et, plus spécialement, des informaticiens. Il serait par ailleurs utile, monsieur le ministre, que vous exigiez des banques qu'elles envisagent, à bref délai, la modernisation de la CIK, dont le coût pourrait s'élever à 1 milliard de francs environ.

Il s'avère, enfin, absolument nécessaire, monsieur le ministre, que vous interveniez en vue de promouvoir un cadre adapté, sinon — et j'en termine ici — je crains que le marché des actions ne « déménage » à l'étranger, notamment à Londres.

Dans sa forme actuelle, la CIK constitue indéniablement un frein au développement des affaires. Comme je vous l'ai dit au début de mon intervention, le pays a tout intérêt à ce que vous paracheviez la réforme de la Bourse, notamment en ce qui concerne les méthodes archaïques et désuètes employées par la CIK.

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur le Président, il convient tout d'abord de rappeler le statut juridique de la Caisse interprofessionnelle de dépôts et virements de titres. L'arrêté royal n° 62 du 10 novembre 1967 « favorisant la circulation des valeurs mobilières » stipule, en son article premier, paragraphe premier, que « l'organisme interprofessionnel est une personne morale de droit public; ses engagements sont réputés commerciaux ».

Par ses statuts, approuvés par l'arrêté royal du 1er avril 1968, cet organisme a pris la forme d'une société anonyme dont le capital est obligatoirement et exclusivement détenu par des professionnels de banque et de bourse.

Un commissaire du gouvernement, représentant le ministre des Finances, assiste aux réunions du conseil d'administration avec voix consultative; il veille à l'intérêt général, au respect des lois, des statuts et du règlement général.

Pour le surplus, la CIK est gérée comme toutes les sociétés anonymes, et relève des lois coordonnées sur les sociétés commerciales.

Ceci étant rappelé, à votre question « comment le ministre des Finances peut-il envisager une plus grande dématérialisation des titres s'il ne met pas fin à cette hémorragie qui pompe l'argent des contribuables? », je tiens à répondre que premièrement les pertes effectives de la CIK n'ont aucune conséquence sur l'argent des contribuables. La CIK est une société anonyme; elle porte seule le risque des pertes contre lesquelles elle est assurée. En effet, comme déjà communiqué dans ma réponse à votre question parlementaire du 5 décembre 1990, les pertes effectives sont amorties par des prélèvements sur le capital ou sur les réserves de la CIK, suivis d'augmentations successives de capital, et par des prélèvements sur les recettes perçues par la CIK.

Deuxièmement, la fongibilité appliquée à la CIK a permis la dématérialisation de la liquidation des ordres de bourse entre les intermédiaires. Elle permet en outre la quasi-dématérialisation des titres conservés à la CIK qui peuvent être représentés, pour une grande partie, par des certificats globaux non négociables, le solde en titres vifs constituant un volant de travail.

Je répondrai à présent aux questions successives que vous avez posées :

« Quel est le montant des primes d'assurances que la CIK ou l'Etat a versées aux compagnies d'assurances de 1986 à 1990, pour couvrir les pertes de la CIK? »

L'Etat n'est en aucune façon impliqué dans la gestion financière de la CIK. C'est donc la CIK, société anonyme, qui a versé les sommes suivantes, hors taxes, aux compagnies d'assurances pour

s'assurer contre les risques inhérents au traitement des valeurs mobilières : en 1986, 4 millions de francs, en 1987, 4 millions de francs, en 1988, 7,2 millions de francs, en 1989, 9,6 millions de francs, en 1990, 11 millions de francs.

« Les titres perdus ont-ils été identifiés? La CIK a-t-elle fait chaque fois opposition? »

Les titres perdus ont été, à chaque fois, identifiés lors de leur présentation à la CIK ou lors d'un contrôle d'inventaire effectué par l'audit interne. Les oppositions ont été publiées, à chaque fois, aussitôt que les titres ont été identifiés.

« Quelles améliorations seront apportées au système de contrôle? »

En juin 1990, la CIK a pu disposer de l'intégralité de l'immeuble situé rue de Namur, 59. Des travaux de réaménagement, axés sur la sécurité physique, ont été entrepris, et sont en voie de finition.

Dès septembre 1990, la CIK a fait appel à un dirigeant d'une société internationale de sécurité et de management pour veiller à la mise en place d'une nouvelle organisation. Cette désignation a été faite en parfait accord avec les compagnies d'assurances. Les mesures prises depuis lors ont donné pleine satisfaction aux assureurs et ont mis fin aux vols.

« En quoi consiste le contrôle du vol des titres ou coupons par le personnel? »

Le contrôle s'effectue de diverses manières.

Tout d'abord, un contrôle physique : les accès au bâtiment sont désormais contrôlés de manière plus stricte que ce n'était le cas, il y a quelques mois encore. Les personnes qui travaillent à la CIK sont soumises à des fouilles. Le personnel n'a pas accès à tous les étages. J'ajoute qu'une série d'autres mesures internes ont été prises.

Un contrôle informatique a également été aménagé. Les programmes informatiques ont été rendus plus sûrs; ils ont également été améliorés et multipliés.

Enfin, un contrôle opérationnel a été mis au point : les procédures ont été revues et alourdies en fonction d'une meilleure sécurité; elles sont vérifiées par un département d'audit renforcé.

J'en viens à une autre question que vous m'avez posée à la demande de certains agents de change : « Est-il vrai que la CIK refuse de rembourser aux déposants les droits de garde perçus sur des titres qu'elle ne détiendrait pas? »

A la CIK, un droit de garde est facturé en fonction des crédits en compte. Dans certains cas, la CIK a été dans l'impossibilité de livrer des titres matériels à ses affiliés pour des raisons indépendantes de sa volonté : titres indisponibles dans la coupure souhaitée, titres non imprimés, titres non livrés par l'émetteur, titres logés chez un dépositaire du pays d'origine, etc. Dans certains de ces cas, la CIK applique alors un droit de garde réduit.

« Quelles sont les conclusions du dernier rapport annuel de la CIK? »

Il vous sera remis, monsieur de Clippele, un exemplaire du rapport de gestion annuel de 1990 établi par le conseil d'administration à l'assemblée générale du 20 mars 1991.

Ce rapport conclut notamment qu'un vol domestique de titres au porteur a été découvert pour un montant de 56,5 millions de francs. Compte tenu du contrat d'assurance encore en vigueur à ce moment et qui prévoyait une franchise de 50 millions, la quasi-totalité de ce sinistre est restée à charge de la CIK. Depuis lors, des initiatives ont été prises afin d'assurer une plus grande sécurité — j'y ai fait allusion tout à l'heure —, ce qui a permis de renégocier avec les compagnies d'assurances des contrats qui couvrent plus largement le risque.

Les compagnies d'assurances elles-mêmes ont donc estimé que les mesures prises récemment étaient réellement de nature à renforcer la sécurité et, partant, à diminuer les risques. Elles ont donc accepté de revoir les contrats.

Le même rapport annuel indique qu'il a été procédé, grâce à l'occupation par la CIK de la totalité du bâtiment situé au 59 de la rue de Namur, à l'amélioration de la sécurité des manipulations inévitables de titres au porteur.

Vous avez fait allusion au fait que les employés de la CIK manipulent physiquement les titres. A mon sens, ces manipulations sont actuellement inévitables. Des systèmes plus automatisés, voire robotisés, de conservation et de manipulation de titres au porteur pourraient éventuellement être envisagés. Vous avez parlé d'expériences actuellement en cours à l'étranger. Je peux vous assurer que la CIK observe attentivement ces expériences.

Vous avez également souligné que le volume des titres au porteur reste proportionnellement plus important en Belgique que dans les autres pays. Comme vous, je regrette que l'épargnant belge ne s'accoutume pas davantage à la « dématérialisation ». La majorité des petits investisseurs persiste, en effet, à préférer les titres imprimés.

Nous devons dès lors tenir compte de ces éléments lors de l'appréciation du coût d'un investissement analogue à celui auquel vous avez fait référence. Les estimations annuelles devraient prévoir quelque 400 millions pour l'instauration d'un système qui soit adapté au volume traité en Belgique. Le bâtiment qui devrait être construit pour abriter cet équipement de robotisation doit également entrer en ligne de compte.

Néanmoins, malgré l'importance du coût, la CIK étudie l'opportunité de procéder à un investissement de ce type. Par conséquent, elle suit attentivement le déroulement des expériences réalisées à l'étranger.

A la lecture du rapport annuel, vous constaterez également que l'organigramme de la CIK a été considérablement modifié. Cet organigramme vous a d'ailleurs été communiqué à l'occasion de la réponse que j'ai apportée à votre question du 5 décembre 1990.

Enfin, le rapport relate que le système informatique est étudié intensivement. La CIK s'est notamment assurée que son projet informatique pourra s'intégrer dans l'architecture globale recherchée par le projet Belarfi. A cet égard, j'insiste sur une meilleure coordination entre les divers projets de réseaux relatifs au fonctionnement de nos marchés financiers. J'espère que nous parviendrons à convaincre tous les interlocuteurs de jouer le jeu et d'accepter cette coordination. D'ores et déjà, la CIK a veillé à ce que son projet informatique puisse s'y intégrer. Cette « migration » pourrait déjà intervenir dans le courant de cette année.

Le même rapport contient enfin des chiffres intéressants fin 1990. Le total bilantaire s'élève à 8,4 milliards de francs, incluant des créances à recevoir des affiliés pour des montants de 7,7 milliards de francs en titres et de 46 millions de francs en coupons. Les 7,7 milliards de francs résultent des facilités de liquidation accordées aux agents de change — 300 millions de francs — et aux banques affiliées — 7,4 milliards de francs. Le bénéfice de l'exercice 1990 s'élève à la somme de 421 631 francs qui vient en réduction de la perte reportée de 1989 qui s'élevait à 4,1 millions. La perte reportée atteint ainsi le montant de 3,7 millions.

Je crois vous avoir décrit la situation actuelle dont je conviens qu'elle n'est pas brillante. Des faits regrettables se sont déroulés dans le passé. Mais les mesures prises au cours de ces derniers mois commencent à porter leurs fruits.

Partageant vos préoccupations, je porte une attention toute particulière à cette affaire. Par conséquent, ma conclusion est identique à la vôtre : une organisation telle que la CIK doit fonctionner d'une manière plus efficace si nous souhaitons parachever la modernisation des marchés financiers que nous avons entreprise en 1988.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

VOORSTELLEN

Inoverwegingneming

Mededeling van de Voorzitter

PROPOSITIONS

Prise en considération

Communication de M. le Président

De Voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de voorstellen waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het bureau.

Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes? (*Assentiment.*)

Dan zijn de voorstellen in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verwezen.

Ces propositions sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

De lijst van die voorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

La liste des propositions, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De volgende voorstellen van wet werden ingediend:

1° Door de heer Verreycken tot wijziging van het artikel 120 van de nieuwe gemeentewet strekkende tot het installeren van stadsdeelraden;

Les propositions de loi ci-après ont été déposées:

1° Par M. Verreycken modifiant l'article 120 de la nouvelle loi communale en ce qu'elle tend à la création de conseils de quartier;

2° Door de heer Valkeniers tot oprichting van de randfederatie Dilbeek-Halle-Vilvoorde.

2° Par M. Valkeniers créant la fédération périphérique de Dilbeek-Hal-Vilvoorde.

M. Duquesne a déposé une proposition de loi spéciale modifiant l'article 38, § 3, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions.

De heer Duquesne heeft ingediend een voorstel van bijzondere wet tot wijziging van artikel 38, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Ces propositions seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

Er wordt later over de inoverwegingneming beslist.

PROPOSITION DE LOI — VOORSTEL VAN WET

Renvoi — Verwijzing

M. le Président. — Il est proposé au bureau de renvoyer à la commission de la Santé publique et de l'Environnement la proposition de loi augmentant l'efficacité pénale des lois et décrets en matière de protection de l'environnement, de conservation de la nature et d'épuration des eaux usées, qui est actuellement pendante à la commission de la Justice.

Aan het bureau wordt voorgesteld het voorstel van wet tot verhoging van de strafrechtelijke doelmatigheid van de wetten en decreten inzake milieubescherming, natuurbehoud en zuivering van afvalwater, dat thans bij de commissie voor de Justitie ahangig is, te verwijzen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

Pas d'opposition?

Is hiertegen geen bezwaar?

Il en sera donc ainsi.

Dan is aldus besloten.

Mesdames, messieurs, notre ordre du jour est ainsi épuisé.

Dames en heren, onze agenda is afgewerkt.

Le Sénat se réunira le mardi 7 mai 1991, à 14 heures 30.
De Senaat vergadert opnieuw dinsdag 7 mei 1991, om 14 uur 30.
La séance est levée.
De vergadering is gesloten.
(*La séance est levée à 18 h 30 m.*)
(*De vergadering wordt gesloten om 18 h 30 m.*)

BIJLAGE — ANNEXE

Inoverwegingneming — Prise en considération

Lijst van de in overweging genomen voorstellen:
Liste des propositions prises en considération:

A. Voorstel van verklaring:

Tot herziening van de artikelen 99 en 105 van de Grondwet (van de heer Arts);

A. Proposition de déclaration :

De révisión des articles 99 et 105 de la Constitution (de M. Arts);
— Verwezen naar de commissie voor de Herziening van de Grondwet en de Hervorming der Instellingen.

Renvoi à la commission de la Révision de la Constitution et des Réformes des Institutions.

B. Voorstel van resolutie :

Aangaande het bestaansrecht van de Koerden in Turkije, Iran, Irak, Syrië en de Sovjetunie (van de heer Kuijpers c.s.).

B. Proposition de résolution :

Concernant le droit à l'existence pour les Kurdes de Turquie, d'Iran, d'Irak, de Syrie et d'Union soviétique (de M. Kuijpers et consorts).

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

Renvoi à la commission des Relations extérieures.

Chambres législatives

SENAT

Tables des publications

Les diverses publications du Sénat (*Annales, Compte rendu analytique, Beknopt Verslag, Bulletin des Questions et Réponses et Documents*) parues au cours de la session 1989-1990 feront l'objet d'une part de **Tables cumulatives**, contenant des références « matières » et des références « auteurs et orateurs » ainsi qu'une liste numérique des projets et propositions de loi, et d'autre part, d'une **Table alphabétique des Questions et Réponses**.

Les abonnés aux *Annales parlementaires* et les abonnés au Bulletin des *Questions et Réponses* recevront, sans aucune formalité de leur part, un exemplaire de l'édition bilingue des tables qui les concernent.

Les autres personnes intéressées obtiendront ces tables respectivement au prix de 440 F (+ 39 F de frais d'expédition) et de 110 F (+ 13 F de frais d'expédition) à la Direction du *Moniteur belge* - Service de vente.

Wetgevende Kamers

SENAAAT

Tabellen van de publikaties

De verschillende publikaties van de Senaat (*Handelingen, Beknopt Verslag, Compte rendu analytique, Bulletin van Vragen en Antwoorden en Documenten*), verschenen tijdens de zitting 1989-1990, worden verwerkt, enerzijds in **Cumulatieve tabellen** die een « zaakregister » en een register van « indieners en sprekers », alsook een nummerlijst van de ontwerpen en voorstellen van wet bevatten, en anderzijds in een **Alfabetische Tabel van Vragen en Antwoorden**.

De abonnees op de *Parlementaire Handelingen* en de abonnees op het Bulletin van *Vragen en Antwoorden* ontvangen automatisch een tweetalig exemplaar van de desbetreffende tabellen.

Andere gegadigden kunnen de bovenvermelde tabellen verkrijgen tegen de prijs van respectievelijk 440 F (+ 39 F verzendingskosten) en 110 F (+ 13 F verzendingskosten) bij het Bestuur van het *Belgisch Staatsblad* - Verkoopdienst.